

نیشکر: تجلی مردمی‌ترین صنعت ایران

با مردم و برای مردم

۱۷

sugarcane.ir

شاهد

Shahd

فصلنامه شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی
آذرماه ۱۴۰۴

نیشکر برمدار کیفیت

وقتی کیفیت، شیرینی می‌آفریند

کشت و صنعت‌های دعبل خزاعی و حکیم فارابی به همراه شرکت خمیرمایه و الکل رازی، موفق به دریافت تندیس و لوح تقدیر برترین‌های استاندارد شدند. همچنین از شرکت‌های آبان بسیار توسعه و لوح سبز به پاس رعایت دقیق اصول استاندارد در فرآیند تولید تقدیر شد.

در بخش مدیران کنترل کیفیت نمونه نیز مهندس ساسان احمدی، مدیر کنترل کیفیت آزمایشگاه کشت و صنعت فارابی، به‌عنوان چهره‌ای شاخص در تضمین کیفیت معرفی گردید.

سال «سرمایه گذاری برای تولید»

شهر

شکرستان: زیباترین روز در تقویم صنعت نیشکر

رو به مردم و برای مردم

ما یکی در یک صنعتی که از دل مردم بر عقلت، باید در دل مردم بنشیند

شهر

۳-۲

- رو به مردم و برای مردم ۲
پنج سال استمرار ۴
پنج گام نیشکر پس از یک نسل ۵
نی نگار ۶
اینفوگرافیک ۸
دیدگاه ۹
خوزستان جان، شکرستان ایران ۱۰
طلوع پنجم ۱۲
سختوران ۱۳
لطفات طبع لطفی ۱۴
صدایی از دل جنوب ۱۵
تجلی خرد در گفتار ۱۶
آنکه گفتار شکر بود ۱۶
هم صدا و هم نسیم ۱۷
اینفوگرافیک ۱۸
شکرستان اول ۱۹
جشن لبخند زیر ماسک ۲۰
دیناماسی یزد برد ۲۱
باتوقی آرام برای طبیعت گردها ۲۲
مسیری به سوی توسعه پایدار ۲۳
اینفوگرافیک ۲۴
شکرستان دوم ۲۵
نقطه آغاز گفت و گو ۲۶
شگفتی جهانگرد عمانی ۲۷
نابهای در شکرستان دوم ۲۸
وقتی توپ پیام آور شادی شد ۲۹
اینفوگرافیک ۳۰
شکرستان سوم ۳۱
هنر بومی اقتصاد پایدار ۳۲
قصیده نیشکر و خاطرات یک روستا ۳۳
سوت قطار در مسیر مزارع نیشکر ۳۴
اینفوگرافیک ۳۵
اینفوگرافیک ۳۶
شکرستان چهارم ۳۷
نیشکر نفسی تازه یافت ۳۸
روایت بومی ۳۹
پیام آور زندگی در دل روستاها ۳۹
جواهری در کنار نیشکر ۴۰
تکثیر ابوعلی ها ۴۱
قاب سبز ۴۲
شکرستان پنجم ۴۳
نیشکر ناچی دراج ۴۴
هنر بازوی برندسازی ۴۶
روستای نخل و هنر ۴۸
اینفوگرافیک ۴۹
گیتی سیر نیشکر آمد ۵۰
زنان زمین ۵۱
نان شیرین در سفره خوزستان ۵۲
طلوعی نو در دشت های نیشکر ۵۳
هم هنر است و هم اشتغال ۵۴
زنان شانه به شانه در مسیر توسعه ۵۵
قاب سبز ۵۶
پرونده هنری ۵۷

شهر را با این مطالب ورق بزنید

شهر

سختوران
خورشید گمناشکرستان

لطفات طبع لطفی

صدایی از دل جنوب؛
فصیح در عرس،
دلشین در شارسر

۱۵-۱۴

شهر

Shahd

فصلنامه داخلی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

آذرماه ۱۴۰۴ - سال چهارم / شماره هفدهم

صاحب امتیاز: شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

مدیر مسئول: ولید البوناصر

زیر نظر شورای سردبیری

هیات تحریریه: محسن ممینی، رسول عوده زاده، علی عباسی، زمزم ناصری، هادی خوش سیمیا، مهتاب محمد حسینی، سید محمد موسوی

عکس: عباس حسین زاده، امین حمادی

دبیر گروه ترجمه: زینب ناصری

امور هماهنگی: علی طافی

تلفن دفتر نشریه و روابط عمومی:

۰۶۱-۳۳۱۳۰۳۴۵

نشانی:

اهواز، بلوار گلستان، سراه گلستان،

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

www.sugarcane.ir

sugarcaneliterature@gmail.com

0938 758 2209

با ما همراه شوید

از همه همکاران و

علاقه مندان دعوت می کنیم

با ارسال آثار خود در قالب

یادداشت، گزارش، تحلیل،

گفت و گو، عکس، خبر و

... در انتشار هرچه پربارتر

نشریه «شهر» سهیم باشند.

شکرستان؛ زیباترین روز در تقویم صنعت نیشکر رو به مردم و برای مردم

ما باور داریم، صنعتی که از دل مردم برخاسته، باید در دل مردم بماند

دکتر عبدعلی ناصری
مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

ما در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، باور داریم که پایداری صنعت بدون مشارکت مردم، ممکن نیست. به همین دلیل، درهای نیشکر همیشه به روی مردم باز است؛ چرا که نیشکر، آینده‌ای مشترک است.

روز برداشت نیشکر، زیباترین روز در تقویم صنعت نیشکر است؛ روزی که عرق کارگر، دانش مهندس و امید کشاورز در یک لحظه طلایی به بار می‌نشیند. این روز، روز برداشت اعتماد، تلاش و همدلی است

جشنواره ملی شکرستان از دل همین روز زاده شد؛ جشنی برای مردم و رو به مردم. چراکه ما باور داریم، صنعتی که از دل مردم برخاسته، باید در دل مردم بماند. شکرستان، صرفاً به یک آیین شکرگزاری منتهی نمی‌شود، بلکه آیینه‌ای از پیوند میان صنعت و جامعه است؛ فرصتی برای گفت‌وگوی دوباره میان کار، فرهنگ و زندگی.

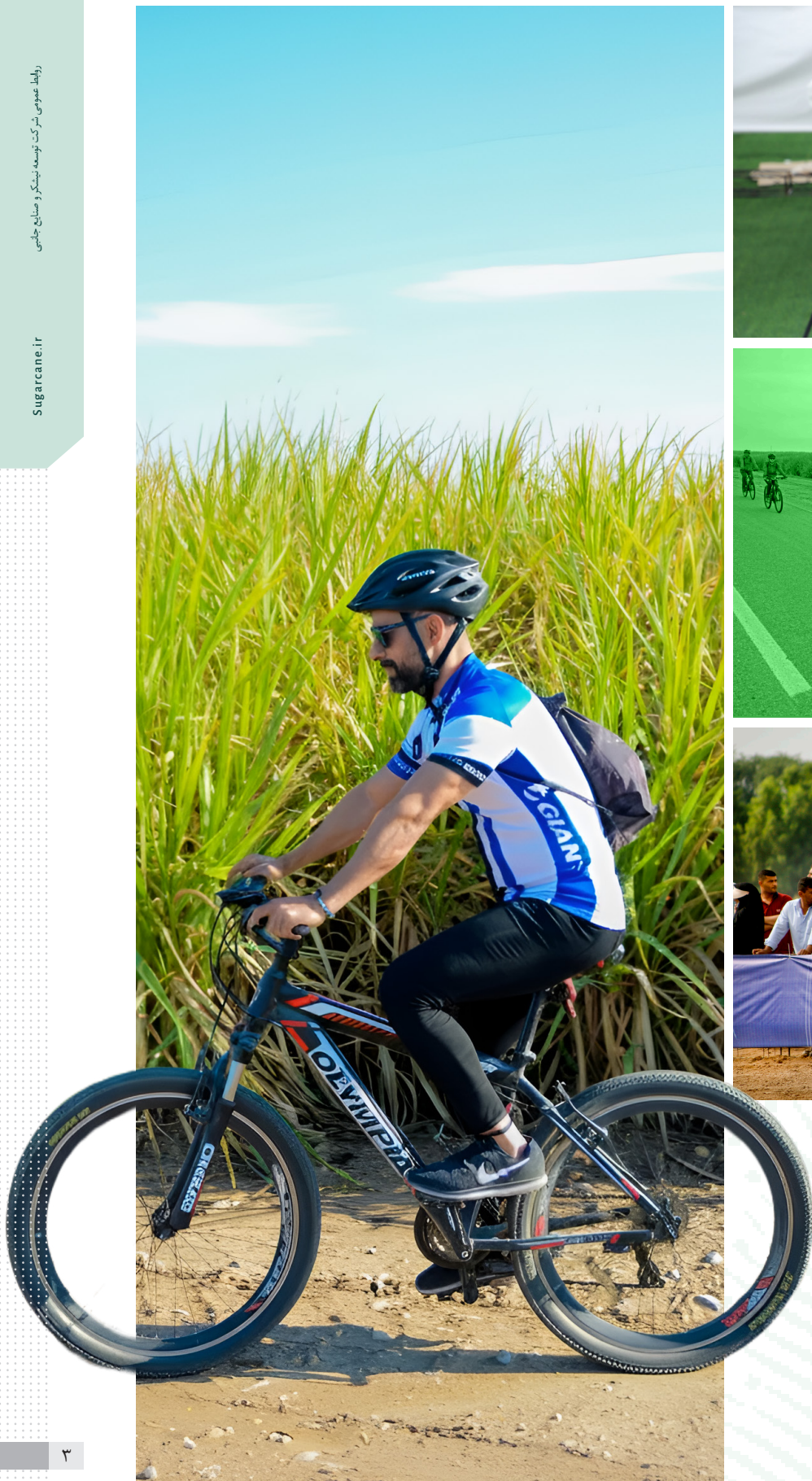
هر صنعتی، زمانی پایدار و مؤثر خواهد بود که مردم آن را از خود بدانند. شکرستان دقیقاً بر همین اصل استوار است. وقتی درهای مزارع نیشکر به روی مردم گشوده می‌شود، اعتماد و آگاهی نیز در دل جامعه می‌روید. این حضور مردمی، به صنعت نیشکر مشروعیت اجتماعی و سرمایه فرهنگی می‌بخشد؛ سرمایه‌ای که هیچ ماشین و فناوری‌ای قادر به جایگزینی آن نیست.

در گذشته، اراضی نیشکر، شوره‌زار و بی حاصل بود، اما امروز به برکت نیشکر و تلاش مردان و زنان سخت‌کوش، سبزترین افق‌های توسعه در آن جوانه زده است. جشنواره شکرستان، بازتاب همین تحول است؛ تجلی همت انسان‌هایی که خاک را به شکر و رنج را به لیخند بدل کرده‌اند.

شکرستان، فرصتی است تا مردم از نزدیک با این تلاش آشنا شوند، هنرمندان، صنعتگران و اصحاب رسانه روایتگر آن باشند، و جامعه، معنای واقعی توسعه را در چهره کارگر و کشاورز ببینند.

ما در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، باور داریم که پایداری صنعت بدون مشارکت مردم، ممکن نیست. به همین دلیل، درهای نیشکر همیشه به روی مردم باز است؛ چراکه نیشکر، آینده‌ای مشترک است. شکرستان، جشن همدلی است؛ جشن زحمتی که شیرین شده و روایتی از صنعتی است که در دل مردم ریشه دارد و با مردم معنا می‌یابد.

شکرستان

مهندس علی مدحجاری
مدیرعامل شرکت سدادفام نیشکر

رویکردی نوین در صنعت نیشکر پنج سال استمرار

سال متوالی، این رویداد طیف وسیعی از هنرمندان صنعتگران و فرهیختگان از سراسر کشور را به مناطق روستایی باز کرد و آنها را به کشف ظرفیت‌های گردشگری ناشناخته و بکر سوق داد. این اتفاق به تبع رونق بخشی گردشگری کشاورزی و روستایی را به همراه داشت.

مسئله‌ای که تعامل هدفمند با سازمان‌های مربوطه از جمله سازمان میراث فرهنگی و ارشاد اسلامی را به همراه داشت و سبب شد که این جشنواره گسترده‌تر شود و از مرزهای استان خوزستان فراتر رود. با ثبت جشنواره برداشت نیشکر (شکرستان) در تقویم ملی؛ امروزه این جشنواره به یک رویداد فرهنگی و اجتماعی ملی تبدیل شده و سالانه میزبان صدها تن از هنرمندان و صنعت‌گران از سراسر کشور است.

در بخش شعر و داستان فارسی آثاری ارزشمند از استان‌های خراسان، فارس، هرمزگان و اصفهان به دبیرخانه جشنواره رسید و این نشان می‌دهد که جشنواره مسیر صحیح خود را طی می‌کند. در واقع با راه‌اندازی بخش‌های عربی و انگلیسی خوشبینانه پیش‌بینی می‌کنیم که این جشنواره از مرزهای کشور هم فراتر رفته و آثاری نیز از کشورهای همسایه و چه بسا کشورهایی که کشت نیشکر در آنها رواج دارد ارسال شود. شرکت توسعه نیشکر با برگزاری کارگاه‌های ادبی، هنری و رسانه با زبان‌های مختلف و دعوت از استادان مجرب و برجسته کشور سعی دارد ظرفیت هنرمندان محلی را در چارچوب مسئولیت خود به جامعه محلی ارتقا دهد و هنرمندان نامی کشور را به مشارکت در این رویداد فرهنگی ترغیب کند.

رویدادهای ملی نهادینه شده زائیده اتفاقات و یا اقدامات آنی و شتابزده نیست و مستلزم تلاش مضاعف و برنامه‌ریزی دقیق و حساب شده است. اهداف، عملکرد و شفافیت یک مجموعه آن را قادر خواهد ساخت که درک صحیحی از موقعیت خود به دست آورد و به تعریف رویکرد خود بپردازد.

مدیریت شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در حال حاضر یک مدیریت رویکردی است و دکتر عبدعلی ناصری از همان ابتدا که در راس این مجموعه قرار گرفت به بازتعریف مفاهیم کلیشه‌ای مدیریت پرداخت. بدیهی است که این سیاست مستلزم دانش، تلاش و آینده‌نگری است.

از شواهد پیداست که رویکردهای اقتصادی دکتر ناصری نه تنها مجموعه نیشکر را روی ریل توسعه قرار داد؛ بلکه پاسخگوی مسئولیت‌های اجتماعی و فرهنگی این مجموعه بود که این شرکت نسبت به جامعه پیرامون خود و حتی فراتر از آن دارد.

برگزاری جشنواره شکرستان برای پنجمین سال متوالی گواه موفقیت رویکردهایی است که به موازات توسعه اقتصادی مسئولیت‌پذیری را به همراه داشته است. این جشنواره که به منظور حمایت از جوامع میزبان مزارع نیشکر برگزار شد رفته‌رفته گسترش یافت و آغوشی برای صنعتگران بومی، هنرمندان و اهالی رسانه باز کرده و بستری برای عرضه محصولات فرهنگی و اجتماعی آنها فراهم نمود. پس از پنج

ه گام نیشکر؛ پس از یک نسل

برای اولین بار، با همکاری اداره کل میراث فرهنگی و گردشگری خوزستان، جشنواره ملی شکرستان در سال ۱۳۹۹ به ثبت تقویم ملی گردشگری رسید؛ نشانی از تلاش پیگیر برای رونق گردشگری کشاورزی در استان و جهاد تبیینی برای شناسایی ظرفیت‌های بومی.

این جشنواره پلی است میان زمین‌های سرسبز نیشکر و مردم. صنعت نیشکر پس از یک نسل فعالیت در این منطقه، توانست بزرگ‌ترین برداشت مکانیزه محصولات کشاورزی کشور را به ثبت برساند؛ دستاوردی که اکنون در قالب جشنواره ملی شکرستان، جشن گرفته می‌شود.

دکتر ولید آلبوناصر

مدیر روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

۱

گام اول

در کشت و صنعت فارابی، نخستین گام جشنواره شکل گرفت؛ جایی که مزارع نیشکر تنها زمین کشاورزی نبودند، بلکه صحنه‌ای زنده از همزیستی انسان و طبیعت بودند. رسانه‌ها و خبرنگاران لحظه‌ها را ثبت کردند و شور و شغف مردم را روایت نمودند. هنرمندان و نویسندگان منطقه با قلم و رنگ خود، داستان نیشکر و مردم آن را بازتاب دادند.

سیاست‌گذاری‌های دکتر ناصری در حمایت از صنایع دستی و کارآفرینان محلی، با تهیه هدایای تبلیغاتی از محصولات صنایع دستی استان، اشتغال پایدار را به یکی از اهداف اصلی جشنواره تبدیل کرد.

۲

گام دوم

گام دوم در امیرکبیر برداشته شد؛ جایی که گردشگری کشاورزی معنا یافت و مسیرهای تجربه در میان مزارع نیشکر شکل گرفت. حضور بازدیدکنندگان از نقاط مختلف خوزستان و آشنایی با روستاهای پیرامون، نظیر سراخیه، عطیش و علوه، گواهی بر پیوند عمیق صنعت با جامعه محلی بود. شرکت توسعه نیشکر با اجرای تورهای آموزشی و گردشگری از طریق هتل نیشکر و سدادفام نیشکر، فرصت تجربه این مناطق را برای خانواده بزرگ نیشکر فراهم آورد.

۳

گام سوم

در کشت و صنعت دهخدا، جشنواره به اوج خود رسید. روستاهای پیرامونی از شمال تا جنوب خوزستان با این رویداد همراه شدند.

حضور کارکنان نیشکر با بن‌های خرید از غرفه‌های صنایع دستی، نشانی از حمایت عملی از صنعتگران محلی بود. رسانه‌ها و شبکه‌های خبری روایت این همدلی و پیوند اجتماعی را در سراسر کشور منتشر کردند و نقش جشنواره در جهاد تبیین بیش از پیش آشکار شد.

۴

گام چهارم

در واحد نیشکری دعبل خزاعی، جشنواره چهارم به عرصه‌ای برای تجربه‌های نو بدل شد. مزارع نیشکر صحنه اجراهای فرهنگی و کارگاه‌های هنری شدند و رسانه‌ها این تجربه‌ها را بازتاب دادند.

این گام، زمینه‌ساز فرامشی شدن جشنواره در سال‌های بعد و پیوند با کشورهایی که ریشه در نیشکر دارند، شد و مقدمات برگزاری بین‌المللی آن با همکاری اداره کل میراث فرهنگی و گردشگری خوزستان در شرف تدوین و اجراست.

۵

گام پنجم

در کشت و صنعت میرزا کوچک خان، پنجمین گام جشنواره با نگاه جامع‌تر شکل گرفته است.

برنامه‌های آموزشی، نمایشگاه‌ها، تورهای گردشگری و حضور هنرمندان و خبرنگاران، همگی گواهی بر پیوند صنعت با مردم و توسعه فرهنگی خوزستان هستند.

این جشنواره الگویی برای شناساندن ظرفیت‌های بومی به سراسر کشور و فراتر از مرزهای ایران است و سیاست‌گذاری‌های برنامه‌ریزی‌شده مسیر فرامشی شدن آن در سال‌های آینده را هموار می‌کند.

نگار

@SUGARCANE.IR

Follow

شکرستان چه آورده‌ای برای خوزستان دارد؟

مدیران و فعالان فرهنگی از دستاوردهای این جشنواره می‌گویند

Sugarcane & by products development company

شکرستان

حمیده مطوری

معاون اداره میراث فرهنگی شهرستان خرمشهر

برگزاری جشنواره شکرستان برای هنرمندان صنایع دستی، ایجاد کننده انگیزه و روحیه‌ای تازه است. پیشنهاد من آن است که در کنار بخش نمایشگاهی این جشنواره اتاق‌های بازرگانی نیز حضور فعال داشته باشند؛ چرا که تولید کنندگان، علاوه بر نمایش توانمندی‌های خود، نیازمند حمایت در مسیر فروش و عرضه هستند و اتاق‌های بازرگانی می‌توانند نقش تعیین کننده‌ای در تسهیل صادرات محصولات و توسعه بازارهای هدف ایفا کنند.

شکرستان

حسین براتی

مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خوزستان

جشنواره شکرستان، حلقه اتصال مؤثر میان صنعت بزرگ نیشکر، گردشگری، فرهنگ و رسانه در کشور است. این رویداد که برای پنجمین سال متوالی برگزار می‌شود، ظرفیتی ویژه برای هم‌افزایی میان حوزه‌های کشاورزی، صنعتی، فرهنگی و گردشگری ایجاد کرده است و می‌تواند ارزش افزوده‌ای قابل توجه در مسیر توسعه پایدار این بخش‌ها به همراه داشته باشد و چهره جدیدی از دیپلماسی فرهنگی - صنعتی خوزستان را به نمایش گذارد.

شکرستان

احمد یوسفی‌نهاد

رئیس میراث فرهنگی شهرستان کارون

جشنواره شکرستان از رویدادهای شاخص فرهنگی خوزستان است که آثار و نتایج ملموس و مثبتی در مناطق پیرامونی برجای گذاشته است. این جشنواره علاوه بر نقش آفرینی در جذب گردشگر و تقویت گردشگری محلی، موجب توسعه ظرفیت‌های گردشگری در این مناطق شده است. نیشکر به دلیل گستره وسیع مزارع خود، نقشی مهم در حیات وحش و صیانت از محیط زیست ایفا می‌کند.

شکرستان

سید محمد عبادزاده

سرپرست معاونت صنایع دستی و هنرهای سنتی خوزستان

به نمایندگی از هنرمندان صنایع دستی و هنرهای سنتی خوزستان، تنها یک جمله را باید برجسته کرد: «خوزستان جان، شکرستان ایران». جشنواره شکرستان، مسیری نو برای هم‌افزایی میان صنعت، هنر، گردشگری و فرهنگ در این سرزمین است؛ حرکتی که می‌تواند به یک گام راهبردی در بازتعریف جایگاه فرهنگ اکولوژیک و میراث زیست فرهنگی خوزستان تبدیل شود و ظرفیت‌های این استان را در سطوح ملی و فراملی برجسته‌تر و اثرگذارتر سازد.

شکرستان

محسن رئیسی
مسئول شرکت‌ها و استان‌های روابط عمومی بانک ملی ایران

صنعت نیشکر، فراتر از تأمین انتظارات سهامداران، در سطح استان خوزستان نیز نقش آفرینی مؤثر و قابل سنجشی داشته است. بسیاری از پیش‌بینی‌ها و اهدافی که دکتر ناصری در یک سال و نیم گذشته در حوزه تولید مطرح کرده بودند، امروز به‌صورت عملیاتی محقق شده است؛ دستاوردی که نشان‌دهنده مدیریت آینده‌نگر، رویکرد راهبردی و کارآمدی ایشان در هدایت این صنعت بزرگ ملی است.

شکرستان

دکتر فرشید نادری
معاون فرهنگی و اجتماعی دانشگاه شهید چمران اهواز

جشنواره شکرستان ادبی فرصتی ارزشمند برای تحکیم پیوندهای فرهنگی و هنری است. برخی ممکن است در این زمینه مسائل و نقدهایی مطرح کنند، اما صنعت نیشکر همت کرده و به تاریخ، ادبیات و فرهنگ این سرزمین ورود کرده است. ما نیز این حرکت را یک مسئولیت فرهنگی می‌دانیم و با دل و جان از آن حمایت خواهیم کرد.

شکرستان

دکتر منوچهر جوکار
عضو هیئت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

ایده برگزاری جشنواره شکرستان در جهت ایجاد ارتباط مؤثر با هنرمندان، اقدامی ارزشمند و قابل اعتناست. نی و نیشکر، در سنت ادبیات کلاسیک ایران، از جایگاه نمادین و معنایی ویژه‌ای برخوردارند. شکرستان می‌تواند این لایه‌های معنایی و میراث فرهنگی را در پیوند با صنعت نیشکر، بازخوانی و بازتعریف نماید.

شکرستان

مهدی زرغامی
مدیر روابط عمومی و اطلاع‌رسانی هلدینگ آینده پویا

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی نماد تلاش، نوآوری و بهره‌وری پیشرو در صنعت است؛ مجموعه‌ای که فراتر از تولید یک محصول استراتژیک مانند شکر، با مدیریت یکپارچه، علمی و آینده‌نگر، تصویری روشن از «اقدام و آفرینش» برای اعتلای اقتصاد ملی و سربلندی میهن عزیزمان ارائه می‌دهد.

شکرستان

امید شادپور
مسئول روابط عمومی شرکت چوب و کاغذ مازندران

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی آن با عرضه شکرهای طعم‌دار، شکر قهوه‌ای و شکر دارویی مسیر تازه‌ای در بازاریابی و صادرات می‌گشاید. افزایش تولید، فروش و حضور فعال در بازارهای بین‌المللی از اهداف اصلی این شرکت است. در بازدید از ظرفیت‌های صنعت نیشکر شاهد شکوفایی این مجموعه در خوزستان بودیم.

شکرستان

میلاد قادری
روابط عمومی شرکت نکاچوب

به‌روشنی می‌توان تلاش هدفمند و روند رو به رشد این صنعت را مشاهده کرد. آینده‌نگری، برنامه‌مندی و مدیریت توانمند این مجموعه کاملاً قابل تشخیص بود. بازدید از شرکت‌های زیرمجموعه، از جمله واحد تولید الکل طبی و همچنین شکرهای طعم‌دار، نشان داد که توسعه نیشکر با نگاه هدفمند، در مسیر تنوع‌بخشی محصولات و توسعه پایدار حرکت می‌کند.

شکرستان

حمیدرضا رادفر
مدیر روابط عمومی شرکت ملی مسکن و صنایع ساختمانی

پس از سال‌ها، مشاهده این سطح از پیشرفت و بلوغ صنعت نیشکر در کشور، بیانگر یک واقعیت روشن است؛ شرکت توسعه نیشکر نماد بارز خودباوری و اعتماد به جوان متخصص ایرانی است. جوانی که با دانش، ایمان و انگیزه، از آسایش و راحتی خود می‌گذرد تا پیشرفت، آبادانی و اقتدار میهن خویش را در میدان عمل رقم بزند. این مسیر، روایت عینی سرمایه‌انسانی کارآمد و آینده‌ساز ایرانی است.

شکرستان

مرژیبه گرانمایه
مدیر روابط عمومی شرکت سرمایه‌گذاری شفا دارو

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، یک مجموعه هدفمند، منظم و رو به رشد است که با پشتوانه نیروی انسانی توانمند، با انگیزه و پویا مسیر توسعه پایدار را دنبال می‌کند. تولید برق در این مجموعه، در کنار مأموریت‌های اصلی آن، نمونه‌ای قابل توجه از کارکردهای توسعه‌یافته و رویکرد آینده‌محور این صنعت است؛ ظرفیتی که افزون بر تأمین نیازهای داخلی شرکت، قابلیت ایفای نقش مؤثر در تأمین انرژی شهر را نیز داراست.

The 5th
Sugarcane
harvest festival
SHEKARESTAN
2025

پنجمین جشنواره
برداشت نیشکر
شکرستان
۱۴۰۴

رکورد شکنی تاریخی نیشکر

۸۷۷

هزار تن شکر سفید

■ سهم شرکت توسعه نیشکرو صنایع جانبی آن در تأمین شکر کشور

تحقق شعار رسال به دست نیشکرمردان

■ عوامل موفقیت رکورد تاریخی

نیروی انسانی
متخصص

تلاش شبانه روزی
کارگران نیشکر

برنامه ریزی
هدفمند

بهره گیری از دانش
فنی و فناوری نو

راز این موفقیت در تلاش و تخصص نهفته است

■ رکوردها و ظرفیت ها

۲۵٪ بالاتر از
ظرفیت تولید

۱۷۷ هزار تن بیش از
ظرفیت اسمی

۷۰۰ هزار تن، مجموع
ظرفیت واحدهای
نیشکری

۱۷۰ هزار تن ظرفیت
اسمی هرواحد
تصفیه شکر

رکوردی بی سابقه در تاریخ صنعت نیشکری ایران

پرونده؛
دیدگاه

خوزستان جان، شکرستان ایران

نیشکر، حامی هنر اصیل و میراث جنوب

لالایی مادرانه این دیار

یک جسنواره بی نظیر فرهنگی

الهام از تجربه های جهانی و تکیه بر ریشه های بومی

لالایی مادرانه این دیار

ابراهیم متین سیرت
روزنامه نگار

اینجا خورشید غروب نمی‌کند؛ از افقی به افق دیگر می‌رود و بذر امید را که در دل خاک کاشته شده، از نو می‌رویاند. صبح در این سرزمین، نام دیگر کار و تلاش است؛ واژه‌ی خستگی برای مردمانش غریب است. اینجا خوزستان است، جایی که از دل هر ذره‌اش صدای زندگی برمی‌خیزد. از شوش، شهر کهن دل تاریخ، که روزگاری پایتخت امپراتوری‌ها بود و بر ستون‌های شکوه ایلام و عیلامیان ایستاده، تا دشتهای همیشه‌سبز جنوب، نیشکر چون رشته‌ای زرین، زمین و زمان را به هم پیوند داده است

نوی نی و حکایت شکر، لالایی مادرانه‌ی این دیار است؛ لالایی شیرینی که هر شب در گوش فرزندان خوزستان زمزمه می‌شود. اینجا سرزمین شهید، شیرینی و شیدایی است. سرزمین شکرستان. و به پاس این همه لطف و موهبت الهی، جشنواره‌ی شکرستان در ایستگاه پنجم از همه‌ی قلم‌به‌دستان ایران دعوت می‌کند تا از نگاه خود، روایتگر

نیشکر و شکرستان باشند؛ تا شیرین‌ترین خبر، تیترو گزارش را بنویسند و با واژه‌های خود، قابی سبز از زندگی، تلاش و شیرینی زمین بسازند. این گوی و این میدان، فرصتی است برای خلق داستانی که در دل هر برگ و ساقه‌ی نیشکر زنده می‌شود.

خوزستان جان شکرستان ایران

نیشکر، حامی هنر اصیل و میراث جنوب

سید سعید موالی
رئیس امور نمایشگاه‌ها و جشنواره‌ها

با توجه به پیشینه تاریخی خوزستان، این سرزمین، پیوسته بستر مناسبی برای رشد و بالندگی هنر و صنایع‌دستی در زمینه‌های مختلف به شمار آمده و همچنین تعدد فرهنگی مردم این دیار موجب شده تا صنایع‌دستی نیز از تنوع چشمگیری برخوردار شود. این هنر اصیل، رسانه‌ای پویا و گویا از فرهنگ و هویت اصیل مردمی است که در هر نقش و نگار، در هر ظرافت و دکوراسیونی، حکایتی از باورها، آداب و رسوم و سنن را بازگو می‌کند؛ گویی هر هنرمند، با دستان خود، روح فرهنگ را در کالبد اثرش می‌دمد و آن را به ارمغان فرهنگ و تمدن به همگان تقدیم می‌دارد

اما این هنر، فراتر از جنبه‌های فرهنگی، نقشی ژرف در پویایی اقتصاد و رونق اشتغال محلی و ملی هم دارد؛ دستان هنرمند، گنجینه‌ای از فرصت‌های شغلی را در دل خود نهفته دارند و در هر کارگاه کوچک، اشتغال و درآمد رونق می‌یابد. در این بین، شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، با درک عمیق از اهمیت حفظ و احیای میراث فرهنگی و نقش صنایع‌دستی در اقتصاد کشور، گام‌های بلندی در جهت حمایت از هنرمندان این عرصه برداشته است؛ برگزاری جشنواره ملی شکرستان یکی از بارزترین اقدامات این شرکت در راستای این هدف است؛ این اقدام به نوعی راه میانبر این صنعت برای رونق اقتصاد محلی است

الهام از تجربه‌های جهانی و تکیه بر ریشه‌های بومی

مجتبی گهستونی
فعال حوزه میراث فرهنگی

سال‌هاست که از گردشگری کشاورزی می‌شنویم. گونه‌ای از گردشگری که در ایران سعی می‌شود با برگزاری جشن‌های برداشت و با شکرانه برداشت به آن پرداخت شود. گردشگری کشاورزی، یا همان «گری‌توریسم»، در بسیاری از نقاط جهان به عنوان راهی برای تنوع‌بخشی به اقتصاد روستایی، حفظ محیط‌زیست، و تقویت هویت محلی شناخته شده است.

از مزارع زیتون در ایتالیا تا باغ‌های چای در ژاپن، تجربه‌های موفق وجود دارد که می‌توانند الهام‌بخش خوزستان باشند. اما در خوزستان، زمین حاصلخیز، تنوع قومی، آیین‌های کشاورزی، نخلستان‌ها، شیوخ و زنان روستایی با دانش بومی.

این‌ها گنجینه‌هایی‌اند که اگر به درستی روایت و عرضه شوند، می‌توانند گردشگری کشاورزی را به ابزاری برای احیای معیشت، حفظ خاک، و تقویت همبستگی اجتماعی تبدیل کنند. نیشکر، این گیاه شیرین و پررمز، نه تنها ستون اقتصاد کشاورزی خوزستان است، بلکه می‌تواند به یکی از جذاب‌ترین محورهای گردشگری کشاورزی در استان تبدیل شود. از مزارع وسیع تا کارخانه‌های تولید شکر، از آیین‌های سنتی برداشت تا خوراکی‌های محلی، نیشکر ظرفیت آن را دارد که گردشگر را به دل زندگی روستایی و صنعتی خوزستان ببرد.

یک جشنواره بی‌نظیر فرهنگی

حبیب بهرامی
روزنامه نگار

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی افزون بر تولید شکر و محصولات جانبی که در زندگی همه ما و نیز کشور نقش مهمی دارد، در انجام مسئولیت‌های اجتماعی بی‌همتا بوده است. کافی است در گوگل جست‌وجو کنید تا نگاه‌تان بهاری شود. در پنج سال گذشته، این شرکت راهی به مطبوعات و رسانه‌های کشور گشود و در ادامه وارد بخش ادبیات شد و برای بالا بردن آگاهی رسانه نگاران آن هم با بهره‌گیری از استادان سرشناس رسانه کشور، کارگاه‌های آموزشی رسانه‌ای برپا کرد که بسیار لازم بود.

با انجام این همه کارهای اجتماعی از جمله فرهنگی و هنری و ادبی، به راحتی می‌توان دریافت که بخش مدیریت روابط عمومی این شرکت بزرگ، نیروهای کارشناس، دلسوز و بزرگی دارد. نیروهایی که شبانه روز تلاش می‌کنند تا در خدمت مردم باشند. برگزاری سالانه جشنواره شکرستان آن هم در بخش‌های گوناگون، قالب سبز، بوم سبز و کنگره ملی شکرستان در بخش‌های شعر و داستان - که به بررسی آثار در سه زبان فارسی و عربی و انگلیسی می‌پردازد - نه تنها در خوزستان که در هیچ جای کشور پیشینه‌ای نداشته‌است.

پنجمین جشنواره
برداشت نیشکر
کشور، نیشکر
میرزا کوچک خان

نیشکر

شکرستان ایران

پدرام پاک

نماینده مدیران مسئول رسانه های کشور
در هیات نظارت بر مطبوعات

در فرهنگ ایرانی، «شکر» تنها طعمی شیرین و دل‌انگیز نیست؛ واژه‌ای است که در جان زبان فارسی ریشه دارد و نماد لطف، مهر و زیبایی به شمار می‌آید. زبان ما را از همین رو «فارسی‌شکرین» خوانده‌اند؛ زبانی که شیرینی معنا و گفتار را با یکدیگر درآمیخته است. خوزستان حاصلخیز نیز به‌راستی شایسته نام «شکرستان» است؛ سرزمینی که عطر نیشکر و عرق جبین کارگرانش، روح زندگی را در کالبد اقتصاد ایران می‌دمند.

صنعت نیشکر در این دیار، تنها فعالیتی کشاورزی یا صنعتی نیست؛ بلکه میراثی است گرانسنگ با ریشه‌هایی ژرف در تاریخ مقاومت ملت ایران. تولید شکر در جهان همواره با سیاست و قدرت درآمیخته و بسیاری از کشورها طعم تلخ وابستگی در این حوزه را چشیده‌اند؛ اما ایران اسلامی، با تکیه بر دانش متخصصان و دستان پرتوان کارگران خوزستانی، از این محصول شیرین، نماد استقلال و سربلندی ساخته است.

در سال‌هایی که فشارهای اقتصادی و تحریم‌های جهانی مسیر تولید را دشوار می‌کرد، توسعه نیشکر با الهام از منطق «اقتصاد مقاومتی» راه پایداری را برگزید. به‌جای عقب‌نشینی، بر پژوهش، فناوری و بهروری تکیه کرد و از دل بحران، فرصت آفرید. در سال‌های اخیر نیز با وجود دو بحران سهمگین سیل و خشکسالی، تدبیر مدیران و تجربه نیروهای این صنعت، نه‌فقط تداوم تولید را تضمین کرد، بلکه با اصلاح نحوه مصرف آب، الگویی ماندگار برای کشاورزی پایدار پدید آورد.

روایت تازه

علیرضا ثابت

رئیس روابط عمومی کشت و صنعت
میرزا کوچک خان

پنجمین طلوع «شکرستان» از دامنه‌های نیشکر برمی‌خیزد؛ این بار در شرکت میرزا کوچک‌خان. کشت و صنعتی که امروز نه فقط یک واحد تولید، بلکه میزبان یک جریان فرهنگی - اجتماعی است؛ جریانی که قرار است روایت تازه‌ای از پیوند جامعه با صنعت، و پیوند زیست محلی با توسعه را بازنویسی کند.

شکرستان در این دوره با طراحی مجموعه‌ای از رویدادهای چندلایه و هدفمند برای توانمندسازی جوامع محلی، ویژه‌سازی خلاقیت نسل جوان، تقویت جریان‌های رسانه‌ای، و ارتقاء نقش فرهنگ در اقتصاد صنعتی قدم گذاشته است. آنچه در میرزا کوچک‌خان رخ می‌دهد، صرفاً یک جشنواره نیست؛ یک مدل جدید از «برگزاری رویداد توسعه‌محور» است؛ جایی که نیشکر از قالب ماده خام اقتصادی خارج شده و به وسیله‌ای برای تولید سرمایه اجتماعی، رشد سواد رسانه‌ای، و تقویت هویت فرهنگی مردم خوزستان تبدیل می‌شود.

شکرستان پنجم، طلوعی است که نشان می‌دهد صنعت اگر با مردم، روایت، و فرهنگ پیوند بخورد؛ برخلاف تصور کلاسیک، فقط تولیدکننده محصول نیست، بلکه سازنده آینده است.

پرونده؛ سخنوران

شیرین گفتار

لطف طبع لطفی

صدایی از دل جنوب؛ فصیح در عربی، دلنشین در فارسی

تجلی خرد در گفتار

هم صدا و هم سیما

سخنوران شیرین گفتار شکرستان

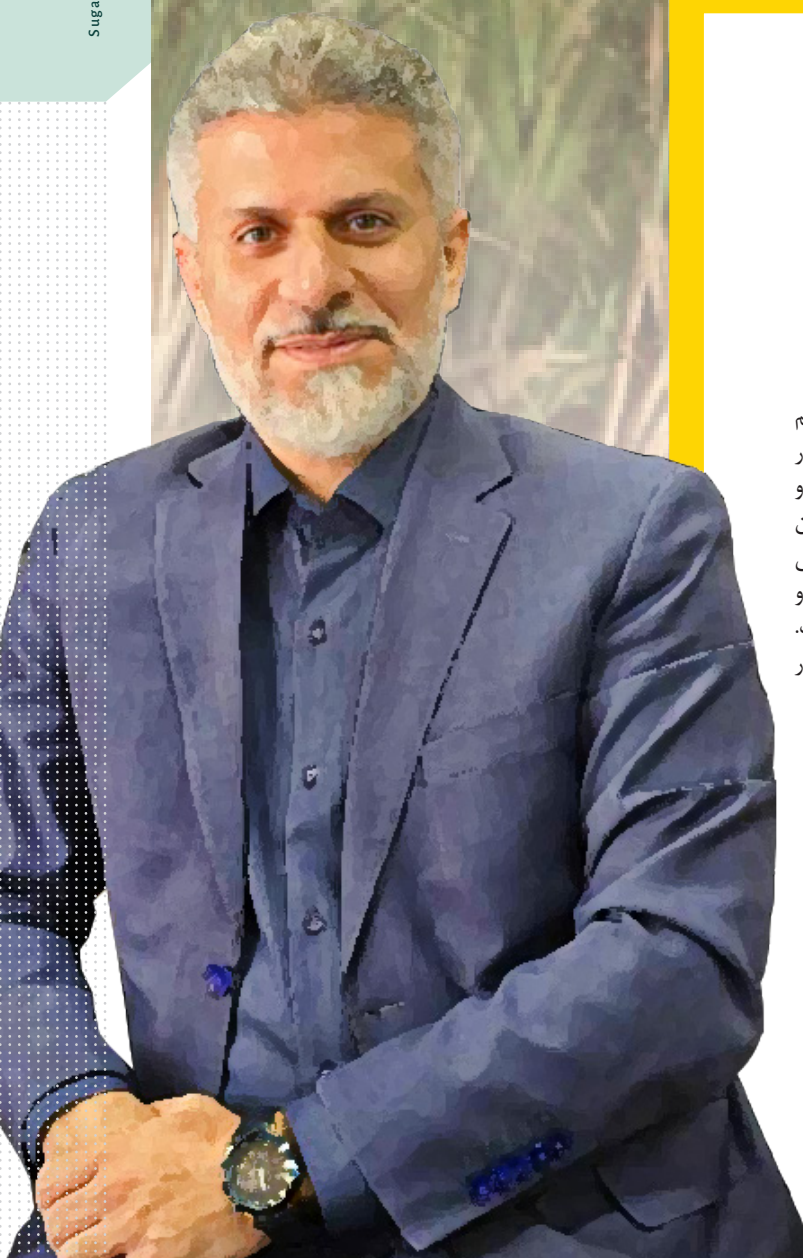
در پهنه‌ی خوزستان، سرزمین شکرستان و نغمه‌های شیرین، واژه‌ها نیز طعم شکر می‌دهند؛ شیرین و دلپذیر. در چهار دوره گذشته جشنواره ملی شکرستان، مجریان توانمند و خوش‌بیان با صدایی از جنس مهر و کلامی از تبار ادب، اجرای آیین این رویداد ملی را به شکوهی از ذوق و شیوایی بدل کرده‌اند. آنان را می‌توان سفیران بیان دانست؛ سخنورانی که چون نیشکر، در گرمای جنوب می‌رویند و طعم دلنشین واژه‌هایشان در ذهن مخاطب ماندگار می‌شود.

لطافت طبع لطفی

سخنورانی اندک‌اند که سخنشان بر جان می‌نشیند و طبعشان، چنان‌که سعدی گفته است، شکر گفتار است. یکی از این نادران خوش‌بیان و نیک‌کردار، کیوان لطفی است؛ آن‌که کوکب لطفش در سپهر فرهنگ خوزستان، درخشان و گرم‌فروز است. از نخستین رویش جشنواره ملی شکرستان تاکنون، حضور او با اجرای دل‌انگیز و شورآفرینش، به این محفل شیرین جانی تازه بخشیده است.

این سخنور توانمند، زاده‌ی هفتکل است؛ شهری که صلابتش در گفتار او بازتاب یافته و مقام معلمی‌اش، به کلامش وزنی نجیب و معنایی ژرف بخشیده است. گفتار او، راهگشا و صمیمی است؛ به‌دور از کلیشه، آمیخته به درایت و لطافت. در دومین جشنواره شکرستان، نگاه توسعه‌گرای او و ستایشش از مدیران نیشکری به‌سبب حمایت از هنر، هنرمندان و دانش‌آموزان مناطق پیرامونی، دل‌ها را با خود همراه ساخت. در عین حال، نقدهای ظریفش درباره ضرورت توجه به مسیرهای گردشگری، رنگی از آگاهی اجتماعی به اجرای او افزود. کیوان لطفی، تربیون اجرا را نه صرف صحنه‌ای برای سخن گفتن، بلکه مجالی برای گفت‌وگوی سازنده و بیان مطالبات مردمی با زبانی نرم و مؤثر می‌داند؛ و همین است که لطافت طبع لطفی را به نماد شیرینی کلام در شکرستان بدل کرده است.

صدایی از دل جنوب؛ فصیح در عربی، دلنشین در فارسی

در روزگار واژه‌های تکراری و صدهای بی‌روح، او صدایی است از جنس تفاهم و دوستی میان دو زبان. «ولید آلبوناصر» از معدود مجریانی است که هم در زبان فارسی خوش‌بین و شیرین‌سخن است و هم در زبان عربی فصیح و دل‌نشین؛ مجری‌ای که مرزهای زبان را درنور دیده و اجرای او پلی است میان مردم جنوب، آلبوناصر، کار حرفه‌ای خود را در سال ۱۳۸۴ با بخش فارسی صداوسیما مرکز آبادان آغاز کرد؛ ابتدا دبیر خبر بود، سپس خبرنگار و بعد سردبیر بخش فارسی. اما روح جست‌وجوگرش در همان جا آرام نگرفت. ده سال بعد، با راه‌اندازی بخش عربی، او به عنوان خبرنگار و گوینده قدم در عرصه‌ای تازه نهاد و روایت‌گر صمیمی دو زبان شد.

خاطراتش از آن سال‌ها شنیدنی است؛ از ماندن در اتوبوس وزیر در دل بیابان گرفته تا گزارش‌هایی که از گرمای جنوب برمی‌خاست و در سرمای استودیو جان می‌گرفت. اما در هر تجربه، صداقت و عشق به حرفه موج می‌زد.

در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، حضور او به‌منزله‌ی نسیمی تازه در روابط عمومی بود؛ ذهنی خلاق، نگاهی وسیع و اندیشه‌ای بی‌مرز که راه ارتباط با رسانه‌ها را گسترده‌تر کرد. ثمره‌ی این نگاه، تولد جشنواره ملی شکرستان بود؛ رویدادی که به همت و پیگیری او، جای خود را در تقویم رویدادهای فرهنگی کشور یافت.

این مجری خوزستانی با اشرافی دقیق بر صنعت نیشکر و شناختی ژرف از هنر و هنرمند، هم به‌عنوان دبیر جشنواره شکرستان و هم به‌عنوان مجری، چهره‌ای ماندگار از خود بر جای گذاشت. در او علم و هنر به هم رسیده‌اند؛ و از دل این پیوند، مدیری برخاسته که نامش در خوزستان شیرین، مترادف است با خوش‌نامی، خلاقیت و فروتنی.

آنکه گفتارش شکر بود ورفتارش شکرین

محبوب شدن در جوانی، تنها حاصل صدایی خوش و آهنگی دلنشین نیست؛ گاه صدایی هست که گوش را می‌نوازد، اما دل را نمی‌رباید. با این همه، «هادی گودرزی» از آن چهره‌هایی بود که هم صدای دلنشین داشت و هم دل‌های بسیاری را به مهر خویش پیوند زد. محبوبیت او نه از جنس هیاهوی شهرت، بلکه میوه‌ی اخلاق نیک، منش راستین و طینت پاکی بود که در هر نگاه و کلامش موج می‌زد. در نخستین جشنواره ملی شکرستان در کشت و صنعت حکیم فارابی، حضورش با طراوت جوانی و گرمای صدایش، محفل را زینت می‌داد و کلامش چون نیشکر، شیرینی خوزستان را در جان مخاطب می‌نشاند. اما روزی تلخ، حادثه‌ای در جاده اهواز - خرمشهر، این صدای آرام و صمیمی را خاموش کرد و جامعه‌ی فرهنگی و نیشکری را در غم فرو برد.

هادی گودرزی فقط یک مجری نبود؛ مدیری کاردان و انسانی فرهیخته بود که در شرکت‌های آبان بسیار توسعه و حکیم فارابی نامی نیک از خود بر جای گذاشت. از او صدای مهربانی ماند و یاد گفتاری پاک. نامش به نیکی و یادش به مهر، جاودان باد.

تجلی خرد در گفتار

آرامش در چهره دارد و وقار در گفتار؛ صدایی گرم و دانشی ژرف که در پس هر اجرای او می‌درخشد. «سیدمحمد عبودزاده» از آن دسته مجریانی است که هیاهوی کلام را با عمق اندیشه تاخت می‌زند.

اجرای او نه بر پایه شور ظاهری، که بر ستون شناخت، وقار و آگاهی استوار است. او اکنون با پشتوانه‌ای غنی از تجربه در حوزه میراث فرهنگی خوزستان، بر کرسی معاونت صنایع دستی و هنرهای سنتی تکیه زده و از مسیر کارشناسی تا مدیریت روابط عمومی، راهی پرفراز و افتخار پیموده است.

حضورش در قاب رسانه، چه در سیمای استانی و چه در برنامه‌های ملی، همواره رنگی از وقار، صداقت و تسلط داشته است. در چهارمین جشنواره ملی شکرستان، عبودزاده با اجرای خود در مراسم افتتاحیه که در دل طبیعت سبز مزارع نیشکر دعبیل خزاعی برگزار شد، بار دیگر نشان داد که مجری آگاهی است بر موج پیشرفت؛ صدایی که با وقارش دل می‌برد و با دانایی‌اش راه می‌گشاید.

هم صدا و هم سیما

در میان صداهاى آشنا و چهره‌هاى ماندگار عرصه اجرا، «شهرام ملکی‌نیا» نامی است که با شور، ادب و وقار در خاطر مخاطبان نقش بسته است. او با پانزده سال سابقه درخشان اجرا در سطح استانی و کشوری، چهره‌ای شناخته‌شده در دنیای رسانه و آیین‌های فرهنگی است؛ مدرس سخنوری، پژوهشگر ارتباطات و مجری‌ای که هر واژه را با آگاهی و احساس به مخاطب هدیه می‌دهد.

ملکی‌نیا زاده خرم‌آباد و ساکن خطه‌ی زرخیز خوزستان است؛ دیاری که سخن در آن بوی نیشکر می‌دهد. معرفت، نظم، ادب و چهره‌ای آراسته از ویژگی‌های بارز اوست؛ مجری‌ای با انرژی مثبت، رفتاری حرفه‌ای و نگاه انسانی به مخاطب. او از دوران کودکی، با تلاوت قرآن پا به عرصه صدا گذاشت و در سال ۱۳۸۲ با حضور در خوزستان و اجرای نخستین جشن ازدواج دانشجویی دانشگاه، استعدادش را نمایان کرد. همان اجرا، که با خوانش شعری لری همراه بود، نظر مدیرکل وقت صدا و سیما را جلب کرد و سرآغاز حضورش در رسانه شد. در جشنواره ملی شکرستان نیز با اجرای گرم و صمیمی خود، دل‌ها را به‌دست آورد؛ چنان‌که هم سیمایش به دل نشست و هم سخنش. شهریارى از کلام، که از دل لرستان برخاست و در خوزستان شکرگفتار، صدای شیرینی و دانایی شد.

جشنواره ملی شکرستان

بزرگترین جشنواره
برداشت نیشکرایران

پنجمین جشنواره
برداشت نیشکر
شکرستان
۱۴۰۴

The 5th
Sugarcane
harvest festival
SHEKARESTAN
2025

اهداف جشنواره شکرستان

- ایجاد اشتغال پایدار با گردشگری
- معرفی ظرفیت‌های صنعت نیشکر

بخش جانبی

دوچرخه سواری

سوارکاری

تورهای گردشگری

مسابقات ورزشی

بخش رقابتی

شکرستان ادبی

شهر رسانه

قاپ سبز

بوم سبز

بخش نمایشگاهی

تولیدات بومی

صنایع دستی

نمایشگاه نقاشی

غذاهای محلی

پرونده؛ شکرستان اول

جشن لبخند زیر ماسک

جشن لبخند زیر ماسک

دیپلماسی بُرد بُرد نیشکر

پاتوقی آرام برای طبیعت‌گردها

مسیری به سوی توسعه پایدار

برق چشمانی که به جای لب‌ها لب‌خند زدند

جشن لب‌خند زیر ماسک

شیرینی شکرستان اول، تلخی روزهای کرونا را زدود

آبان‌ماه ۱۴۰۰ بود؛ زمانی که هنوز بوی الکل طبیی و صدای تند سرفه‌های پراکنده، بخشی از زندگی روزمره‌ی مردم بود. حدود بیست ماه از آغاز شیوع کرونا در ایران می‌گذشت. خیابان‌ها به چهره‌هایی ماسک‌پوش عادت کرده بودند و نگاه‌ها در قاب چشم‌ها معنا می‌یافتند. هنوز ترس از حضور، از نفس، از نزدیکی، سایه‌ای سنگین بر سر شهرها داشت؛ هرچند آمار مرگ و میر کاهش یافته بود، اما واژه‌ی «اظمینان» هنوز جرأت نمی‌کرد بر زبان‌ها جاری شود.

در چنین روزهایی، نخستین «جشنواره ملی شکرستان» در دل مزارع سبز نیشکر فارابی روید؛ نه فقط به‌عنوان یک رویداد فرهنگی و اقتصادی، بلکه به‌مثابه نسیمی از امید در روزگار بیم و اندوه. دست‌اندرکاران جشنواره با وسواسی مهربانانه، سلامت مردم را در اولویت گذاشتند. فاصله‌ها رعایت شد، تب‌سنج‌ها کار می‌کردند، مواد ضدعفونی در همه جا دیده می‌شد. اما در پس این نظم بهداشتی، طراوتی تازه جریان داشت؛ شکرستان آمده بود تا تلخی روزهای قرنطینه را اندکی شیرین کند.

در این جشنواره، هر بازدیدکننده‌ای با ماسکی بر چهره، چشم‌هایی براق‌تر داشت؛ گویی لب‌خندها از لب‌ها به نگاه‌ها پناه برده بودند. این چشمان سخن می‌گفتند؛ از امید، از تاب‌آوری، از اینکه زندگی هنوز ادامه دارد. شکرستان در روزگار کرونا، یادآور این حقیقت بود که انسان حتی در سخت‌ترین شرایط، راهی برای جشن گرفتن می‌یابد، جشنی نه از جنس غفلت، بلکه از جنس ایمان به زندگی.

قاب خاطره / رونمایی پوستر شکرستان اول / ۱۴۰۰

مدیرعامل شرکت کشت و صنعت حکیم فارابی خوزستان در گفت‌وگو با شهد از اولین جشنواره شکرستان می‌گوید؛

دیپلماسی بُرد بُرد نیشکر

هدف ما این بود که نیشکر را از قالب صرفاً صنعتی خارج کنیم

نیشکر نهال نوپای خود را در خاک حاصلخیز خوزستان کاشت. امروز، آن نهال جوان به درختی تناور بدل شده و هر سال در فصل برداشت، نویدبخش جشنی ملی است. امسال نوبت به کشت و صنعت «میرزا کوچک‌خان» رسیده تا میزبان این رویداد ملی باشد.

به همین مناسبت، با **مهندس امین نصیریان**، مدیرعامل کشت و صنعت حکیم فارابی و میزبان نخستین دوره «شکرستان»، گفت‌وگویی داشتیم تا مروری داشته باشیم بر روزهای آغازین و دستاوردهای ماندگار این جشنواره.

صنعتی خارج کنیم و چهره فرهنگی، هنری و ورزشی آن را نشان دهیم. دوجرخه‌سواری در مسیرهای سبز نیشکر، نماد پیوند این صنعت با طبیعت و سلامت بود. توره‌ای عکاسی و نقاشی نیز بستری برای خلق محتوای هنری ماندگار از اکوسیستم نیشکر فراهم کردند.

شکرستان ۱۴۰۰ ثابت کرد که نیشکر تنها یک محصول اقتصادی نیست بلکه میراثی فرهنگی و طبیعی است که می‌تواند محور توسعه پایدار باشد.

چشم‌انداز آینده این جشنواره چیست؟

شکرستان ۱۴۰۰ ثابت کرد که نیشکر تنها یک محصول اقتصادی نیست، بلکه میراثی فرهنگی و طبیعی است که می‌تواند محور توسعه پایدار باشد. این جشنواره محدود به چند روز برگزاری نبود و در دل فارابی تداوم یافته است. پس از آن رویداد، میزبان برنامه‌های متنوع ورزشی مانند دوی نیشکرنوردی و تیراندازی بوده‌ایم و توره‌ای بازدید مدارس، دانشگاهیان و هنرمندان را به صورت منظم برگزار می‌کنیم. این حضور، فرصتی برای درک عمیق‌تر از ظرفیت‌های علمی، فرهنگی و زیست‌محیطی نیشکر فراهم کرده است.

همان‌گونه که نظامی شیرین سخن سروده است: «مگو شکر، حکایت مختصر کن / چو گفتی، سوی خوزستان گذر کن» ما در فارابی می‌کوشیم تا در کنار تولید، با همکاری سایر شرکت‌های نیشکری، این شعر را به واقعیت بدل کنیم و از همه مردم ایران دعوت کنیم تا از نزدیک، این شگفتی سبز خوزستان را ببینند.

شکرستان سال ۱۴۰۰ به عنوان نخستین جشنواره ملی برداشت نیشکر، چه دستاوردی برای استان و صنعت نیشکر به همراه داشت؟

بزرگ‌ترین دستاورد این رویداد، ثبت ملی آن در تقویم گردشگری کشور بود. این اقدام، «شکرستان» را از یک جشن داخلی به رویدادی ملی تبدیل کرد و افتخاری بزرگ برای همه خوزستانیان رقم زد. ما در فارابی مفتخریم که آغازگر این مسیر تاریخی بودیم.

تمرکز جشنواره بر «گردشگری کشاورزی» بود. این پیوند چه نقشی در توسعه منطقه دارد؟

این ارتباط، یک راه‌برد بُرد - بُرد است. از یک‌سو، گردشگران با ظرفیت علمی، صنعتی و کشاورزی نیشکر آشنا می‌شوند و از سوی دیگر، معرفی صنایع دستی، سوغات و جاذبه‌های طبیعی همچون تالاب بین‌المللی شادگان، موجب رونق اقتصادی روستاها و شهرهای همجوار می‌شود. این رویکرد بخشی از مسئولیت اجتماعی ماست.

در نخستین دوره شاهد برنامه‌هایی چون تور دوجرخه‌سواری، عکاسی و نقاشی بودیم. هدف از این رویکرد چندوجهی چه بود؟

هدف ما این بود که نیشکر را از قالب صرفاً

شکرستان، بهشت خوزستان

پاتوقی آرام برای طبیعت‌گردها

مزارع نیشکر همچون یک نقاشی زنده طبیعت است

خوزستان، سرزمینی با نعمت‌های خدادادی بی‌شمار، در دل خود طبیعتی گیرا و دلنشین پنهان کرده است؛ از ساحل کارون و اروند تا نخلستان‌ها و مزارع شکرستان، هر گوشه‌ای صحنه‌ای چشم‌نواز و بهشتی را به نمایش می‌گذارد.

شکرستان، با مسیرهای سرسبز و مزارع نیشکر گسترده، همچون یک نقاشی زنده طبیعت است؛ جایی که آسمان، دشت، پرندگان و کارخانه‌های در پس‌زمینه، ترکیبی مسحورکننده از طبیعت و صنعت خلق کرده‌اند. این مکان در بهار خوزستان، مقصدی شگفت‌انگیز برای طبیعت‌گردان است، جایی که هر هکتار آن سالانه حدود ۴۰ تن اکسیژن تولید کرده و دی‌اکسیدکربن بیش از یک میلیون و پانصد هزار تن را جذب می‌کند.

مزارع نیشکر، علاوه بر تامین شکر و شیرینی، نقش ریه‌های خوزستان را ایفا کرده و سالانه اکسیژن مورد نیاز ۱۴ میلیون نفر را فراهم می‌کنند و دیواره‌ای سبز در برابر ریزگردها ایجاد می‌کنند. این گستره سرسبز، زیستگاهی امن برای هزاران پرنده و جانور است؛ از حواصیل و دراج گرفته تا خرگوش، شغال و گربه‌های وحشی. آبراهه‌ها، برکه‌ها و آبگیرهای کنار مزارع، اکوسیستمی پویا و چشم‌نواز خلق کرده‌اند که گردشگران و دوستداران طبیعت را مسحور می‌کند.

شکرستان، جایی است که طبیعت و صنعت، با هم آمیخته‌اند و تصویری از هماهنگی و زندگی پایدار را در دل خوزستان به نمایش گذاشته‌اند.

مسیری به سوی توسعه پایدار

نیشکر، قلب تپنده ۱۷۴ روستای خوزستان

از ۲۶ هزار نفر در مناطق همجوار است که سهم قابل توجهی در بهبود وضعیت اقتصادی روستاها دارد و این مناطق را به کانون‌های تولید و اشتغال تبدیل کرده است.

علاوه بر اشتغال‌زایی، حمایت از صنایع دستی و تولیدات محلی نیز بخشی از راهبرد شرکت برای تقویت اقتصاد جوامع پیرامونی است. این حمایت‌ها باعث انگیزه‌بخشی به روستاییان، کاهش مهاجرت بی‌رویه و افزایش بازگشت نیروی کار به روستاها شده است.

توسعه گردشگری روستایی نیز یکی از محورهای کلیدی شرکت در مسیر دستیابی به توسعه پایدار است. با تبدیل واحدهای نیشکری به مقاصد جذاب گردشگری، زمینه رشد اقتصادی روستاها فراهم شده است. نمونه‌های بارز این تأثیر، روستای «صراخیه» معروف به ونیز ایران و روستای «علوه» مشهور به سرزمین چای ترش ایران هستند.

روستاها همواره نقش حیاتی در اقتصاد کشور ایفا می‌کنند و در قلب تأمین امنیت غذایی و حفظ میراث فرهنگی و طبیعی قرار دارند. توسعه پایدار این مناطق، به‌ویژه در حوزه‌های کشاورزی، دامداری، صنایع دستی و گردشگری، نه تنها به پایداری اقتصادی کشور کمک می‌کند، بلکه اشتغال را افزایش می‌دهد، کیفیت زندگی را ارتقا می‌بخشد و جمعیت روستایی را پایدار نگه می‌دارد. در این میان، شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، به عنوان یکی از مجموعه‌های بزرگ صنعتی کشور، نقش مؤثری در رونق روستاهای پیرامون خود ایفا کرده است. وجود بیش از ۱۷۴ روستا در اطراف هشت کشت و صنعت نیشکری، این شرکت را به قلب توسعه روستایی خوزستان تبدیل کرده است.

صنعت نیشکر با رویکردی مبتنی بر مسئولیت اجتماعی، اقدامات گسترده‌ای در جهت توانمندسازی جوامع روستایی انجام داده است. از جمله این اقدامات، ایجاد اشتغال مستقیم برای بیش

شرکت خمیرمایه و الکل رازی

بزرگترین تولیدکننده الکل طبی و خمیرمایه از مَلاَس نیشکر

صادرات به ۲۴ کشور

پیشگام در صادرات به آسیای میانه و افغانستان

- راه های تماس:
- نشانی کارخانه: خوزستان - ۳۵ کیلومتری جاده اهواز - آبادان، جاده فرعی شرکت دعبل خزاعی
- واحد فروش اهواز: ۰۶۱ - ۳۳۱۳۱۳۷۰
- واحد فروش تهران: ۰۲۱ - ۸۸۶۷۳۸۱۱ - ۱۳

www.ya-razi.com

پرونده؛ شکرستان دوم

نقطه آغاز گفت و گو

نقطه آغاز گفتگو

شگفتی جهانگرد عمانی

نابغهای در شکرستان دوم

وقتی توپ، پیام آور شادی شد

نقطه آغاز گفتگو

منصور همدان نژاد
مدیرعامل شرکت کشت و صنعت نیشکر امیرکبیر

تولید نیشکر و شکر، از بزرگترین ظرفیت‌های اقتصادی کشور عزیزمان است؛ ظرفیتی که در دل خود مجموعه‌ای از دستاوردهای ملی را جای داده است: تولید و اشتغال پایدار، صیانت از محیط زیست، الگوسازی فرهنگی و منطقه‌ای، ارتقای پژوهش‌های علمی و تربیت نیروی انسانی متخصص و فنی.

آگاهی بخشی نسبت به ابعاد اثرگذار این صنعت، ضرورتی است که مسیر توسعه پایدار را هموار می‌سازد. در پنج دوره جشنواره ملی شکرستان، صنعت نیشکر توانست روایت تازه‌ای از خود ارائه دهد؛ روایتی که در دومین دوره، با میزبانی شرکت کشت و صنعت نیشکر امیرکبیر به اوج رسید. آن رویداد، نقطه آغاز گفتگویی ملی بود:

گفتگویی میان صنعت و مردم. در آن بستر، نخبگان، اصحاب رسانه، هنرمندان و گردشگران، از نزدیک با سازوکار تولید، توان زیست محیطی و ظرفیت‌های انسانی این صنعت آشنا شدند و جامعه پیرامونی نیز نقش خود را در این جریان بازشناخت.

شکرستان توانست صنعت را از قالب اعداد و ماشین آلات فراتر ببرد و به نمادی از اعتماد عمومی، هم‌افزایی فرهنگی و مسئولیت اجتماعی تبدیل کند. جشنواره ملی شکرستان جریانی است برای ساختن آینده‌ای آگاه‌تر و اقتصادی پایدارتر. در شکرستان، صنعت، فرهنگ و جامعه در یک افق مشترک به هم می‌رسند و در آن تصویر ایران سربلند، روشن‌تر و آشکارتر می‌شود.

”

شکرستان
توانست
صنعت را از
قالب اعداد و
ماشین‌آلات
فراتر ببرد و
به نمادی
از اعتماد
عمومی،
هم‌افزایی
فرهنگی و
مسئولیت
اجتماعی
تبدیل کند

قاب خاطره / رونمایی پوستر شکرستان دوم / ۱۴۰۱

وقتی شکرستان رنگ فراملی گرفت؛ شگفتی جهانگرد عمانی

دومین جشنواره ملی شکرستان در کشت و صنعت نیشکر امیرکبیر، با حضور یک جهانگرد عمانی رنگ و بوی فراملی گرفت. «حسین علی»، جهانگرد موتورسوار عمانی، مسیر جاده قدیم خرمشهر تا نیشکر امیرکبیر را با موتور خود طی کرد و در این جشنواره حاضر شد. این جهانگرد که سفر خود را از عمان آغاز کرده و پس از عبور از ترکیه، به ایران و اهواز رسیده بود، قصد داشت از مرز شلمچه به عراق و سپس به کویت برود و از آنجا به وطنش بازگردد. اما اقامت چند روزه او در هتل نیشکر و همزمانی با برگزاری

دومین جشنواره شکرستان، فرصتی طلایی برای او رقم زد تا برای نخستین بار مسیر سبز نیشکر را با موتور پرهیبت خود ببیند و به تماشای جلوه‌های شکرستان ایران بنشیند. حسین علی در این جشنواره، طعم غذاهای محلی خوزستان را چشید و با هنر دست صنعتگران استان در غرفه‌های شکرستان آشنا شد. او که از استقبال گرم مردم شگفت‌زده شده بود، در گفت‌وگویی کوتاه گفت: تقریباً به همه جای کشورهای منطقه سفر کرده‌ام، اما تصور نمی‌کردم یک روز در مزارع سرسبز نیشکر موتورسواری کنم. این تجربه واقعا شگفت‌انگیز بود.

خواننده خرمشهری جان تازه به شکرستان دوم داد طنین صدای خواننده

خانواده پرجمعیت نیشکر، از همه نوع هنرمندی دارد؛ از نقاش و خطاط گرفته تا بازیگر تئاتر و نمایش. دومین جشنواره ملی شکرستان فرصتی برای بروز و ظهور این هنرها بود. محمد مهدی امینیان‌فر یکی از چندین هنرمند نیشکری است که طنین صدایش در اختتامیه شکرستان دوم پیچید و با دو اجرای متفاوت، نفسی تازه در این مراسم دمید.

او اصالتاً خرمشهری است و کنسرت‌های زیادی در شهرهای مختلف برگزار کرده و یک پای برنامه‌های مفرح صدا و سیمای استانی و ملی هم بوده است. اجرای در اختتامیه شکرستان، تجربه متفاوتی در حوزه خوانندگی بوده و آنگونه که او می‌گوید، واکنش‌های خانواده بزرگ نیشکر و بازدیدکنندگان به طنین صدایش در سالن «ساکارا» کشت و صنعت نیشکر امیرکبیر، بی‌نظیر بوده است.

نابغه‌ای در شکرستان دوم

در خوزستان، همجوار نخل‌های زیبای شادگان، دختری هست که ذهنش مثل برق کار می‌کند. «ملینا ممتاز»، همان دختر کوچک شادگانی است که سه سال پیش نامش در دومین جشنواره ملی شکرستان پیچیده بود؛ میان بوی نیشکر و همه‌مردم، ایستاده بود مثل ستاره‌ای در میان ساقه‌های سبز.

می‌گفتند این همان دختر «عصرجدید» است؛ همان که با مهره‌های شطرنج و قفل و کلید و لیوان‌های اعداد، داورها را انگشت به‌دهان گذاشت. کودک بود اما نگاهش بزرگ‌تر از سنش. وقتی شروع کرد به گفتن، جمعیت ساکت شد. همه می‌خواستند ببینند در این ذهن ممتاز او چه می‌گذرد که می‌تواند ۴۶ رقم تصادفی را در یک دقیقه بخاطر بسپارد، یا هزار رقم از عدد پی را در کمتر از دو ماه.

شادگان، شهر زادگاهش، روزی که او را در تلویزیون دید، جشن گرفت. مردم شعر خواندند، یزله کردند، و اسمش را مثل ورد روی لب آوردند. ملینا لبخند زد و گفت: این همه از دعای مادرم است، از زحمت پدرم. خانواده‌ای که از کودکی فهمیدند استعداد باید مثل نیشکر مراقبت شود؛ با عشق، با صبر.

حالا که شهرت به سراغش آمده، هنوز همان دختر خوزستانی است؛ خاکی، ساده، و پرشور. می‌گوید: وقتی مردم شهرم خوشحال می‌شوند، احساس می‌کنم باید بیشتر یاد بگیرم، بیشتر تلاش کنم.

وقتی توپ، پیام آور شادی شد

فرزند نی و نیشکر در شکرستان دوم

حضور سجاد مطوری در دومین جشنواره ملی شکرستان درخششی ویژه داشت؛ جوانی از روستای اسماعیلیه کارون که با توپ فوتبال، لبخند را بر چهره‌ها کاشت و شادی را در جان شکرستان دمید. او نه تنها رکورددار روپایی خوزستان است، بلکه نمادی از پشتکار و امید نسل جوان این سرزمین شیرین است.

مطوری در دهه‌ی سوم زندگی خود، سال‌ها تلاش و سختی را به جان خریده تا مهارتش را به اوج برساند. حاصل این صبوری، ثبت سه رکورد ملی شگفت‌انگیز است: ۳۰ هزار روپایی پیاپی در چهار ساعت و بیست دقیقه، ده ساعت روپایی مداوم، و پیمودن مسیر حرم حضرت معصومه (س) تا مسجد جمکران در حالی که توپ را بر پای خود می‌چرخاند. خودش فرزند همین خاک و نی؛ می‌گوید: شکرستان، رهاورد شور و نشاط برای مردم است. او باور دارد که چنین جشنواره‌هایی، حلقه‌ی اتصال میان مردم و صنعت نیشکرند؛ پلی از جنس همدلی و افتخار.

Francolinus francolinus L

دراج

نام‌های محلی:

پور، توراج

وضعیت حفاظتی:

در فهرست گونه‌های

در معرض انقراض

نماد پایداری در زیست‌بوم نیشکر خوزستان نیشکر زیستگاه کمیاب‌ترین پرندۀ ایران

دراج به عنوان نماد پنجمین جشنواره ملی شکرستان انتخاب شده است
نمادی از زیبایی، پایداری و همزیستی انسان و طبیعت در مزارع نیشکر

ویژگی‌های زیستی

■ مزارع نیشکر خوزستان

■ مناطق تالابی

■ حاشیه زهاب‌ها

■ غلزارهای پراکنده

ویژگی‌های ظاهری

■ طول بدن: ۳۳ تا ۳۶ سانتی‌متر

■ طول بال‌ها: ۵۰ تا ۵۵ سانتی‌متر

■ رنگ پرندۀ نر: سیاه یا گونه سفید، طوق قرمز دور گردن

■ رنگ پرندۀ ماده: قهوه‌ای مایل به خاکستری

هم زیستی با نیشکر

■ مزارع نیشکر به عنوان زیستگاهی امن و پایدار، نقش

مهمی در حفظ و بازسازی جمعیت دراج دارند.

■ پوشش گیاهی انبوه و وجود منابع آبی در حاشیه مزارع،

شرایط ایده‌آل برای لانه‌سازی این پرندۀ را فراهم کرده است.

رفتار طبیعی

■ خجالتی

■ بیشتر در میان علف‌های بلند پنهان می‌شود

■ به جای پرواز، دودین سریع روی زمین را ترجیح می‌دهد

پنجمین جشنواره

برداشت نیشکر

شکرستان

۱۴۰۴

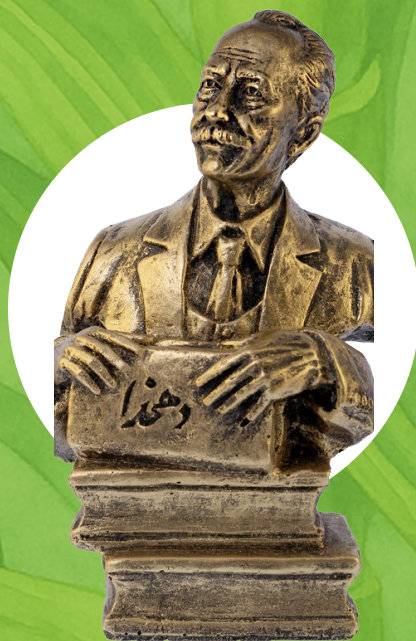
The 5th
Sugarcane
harvest festival
SHEKARESTAN
2025

پرونده؛ شکرستان سوم

آبادی نیشکر، آبادانی روستا

هنر بومی، اقتصاد پایدار و فرهنگ پویا

قصیده نیشکر و خاطرات یک روستا

سوت قطار در مسیر مزارع نیشکر

جشنواره‌ای که روستاها را زنده کرد

مسعود کیانی
مدیرعامل کشت و صنعت نیشکر دهخدا

هنر بومی، اقتصاد پایدار و فرهنگ

جشنواره ملی شکرستان با این دیدگاه برگزار شد که موفقیت یک مجموعه صنعتی تنها در تولید و بهره‌وری بیشتر خلاصه نمی‌شود، بلکه رضایتمندی کارکنان و توجه جوامع پیرامونی نیز اهمیت بسیار دارد. بر همین اساس و با حمایت مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، سومین دوره جشنواره شکرستان در کشت و صنعت نیشکر دهخدا برگزار گردید تجربه «شکرستان سوم» با تمرکز بر صنایع دستی و اقتصاد محلی و روستاهای پیرامونی با استقبال گسترده خانواده کارکنان و جامعه محلی، توانست پویایی بی‌سابقه‌ای ایجاد کند. زیرساخت‌های فراهم شده، جشنواره را نه تنها به محلی برای نمایش توانمندی و خودکفایی شرکت تبدیل کرد، بلکه عرصه‌ای امن برای معرفی تولیدات و صنایع دستی منطقه شد.

این اقدام نقدینگی مستقیم به اقتصاد تولیدکنندگان محلی تزریق کرد و بازاریابی محصولات آنان را تقویت نمود یکی از محورهای اصلی جشنواره، حمایت از هنرمندان صنایع دستی و تولیدکنندگان محصولات بومی بود. این بخش، فراتر از یک نمایشگاه ساده عمل کرد و غرفه‌های صنایع دستی، فرصتی برای معرفی هویت فرهنگی غنی منطقه به مهمانان از سراسر کشور و بازدیدکنندگان استان خوزستان فراهم آورد. از حسی‌یابی و منبت کاری تا میناکاری و بافت های سنتی هر غرفه، سفیر میراث دیرین منطقه بود تأثیر این حمایت ها، صرفاً فروش مقطعی نبود؛ بلکه انگیزه‌ای برای ترغیب کارآفرینان جوان به حفظ و تداوم هنر نیاکان و تبدیل صنایع دستی به منبع درآمد پایدار شد. امید است، با بهره‌گیری از تجارب موفق گذشته، پیوندهای میان صنعت، اقتصاد محلی و فرهنگ بومی تقویت شده و برگزاری سالانه جشنواره شکرستان، گامی مهم در تحکیم زیرساخت های فرهنگی استان بردارد.

قاب خاطره / رونمایی پوستر شکرستان سوم / ۱۴۰۲

حاج آقا کریم مروانی

از خاطراتش از نیشکر دهخدا می‌گوید؛

قصیده نیشکرو خاطرات یک روستا

آبادی نیشکر،
آبادی روستاست

خورشید صبحگاهی، دانه‌دانه روی خانه‌های روستا می‌تابید
و زمین‌های روستای مراونه ۵ را به رنگی گرم درآورده بود.
گوشه‌ای از مضیف حاج آقا «کریم مروانی»، عضو شورای روستا،
منقلی کوچک و قوری چای روی آتش شعله‌ور بود؛ عطر دله‌های
قهوه فضا را پر کرده و حس صمیمیت و خاطره را منتقل می‌کرد. حاج
آقا با صدای رسا و حماسی‌اش، از آغاز طرح نیشکر در این منطقه ۲۰ سال
پیش سخن گفت؛ روزهایی که زمین‌های دیم اطراف روستا با استقبال مردم،
برای کشت نیشکر آماده می‌شد و زندگی تازه‌ای به اهالی بخشیدند.

کریم مروانی شاعری است صاحب طبع لطیف. در میان گفت‌وگو، چند بیت از قصایدش
درباره نیشکر و اهل بیت زمزمه می‌کرد؛ نگاه انتقادی‌اش نسبت به برخی مسائل استان،
با لطافت کلامش همراه بود. در بین حرف‌هایش به یاد «محمود درویش»، اشعاری
زمزمه کرد. اشعاری هم درباره مقاومت ایران و موشک‌هایش داشت که همچون صاعقه
بر دشمنان فرود آمده بودند.

روستای مراونه پنج، با ۲۱۱ خانوار، امروز، از امکانات آموزشی بهره‌مند است. نیشکر
دهخدا که همنشین و همسایه این روستاست، مدرسه‌ای در اینجا ساخته که باعث
ماندگاری اهالی و جلوگیری از مهاجرت شده است. حاج آقا دو دفتر شعر دارد که هنوز
منتشر نشده‌اند، اما قرار است با کمک یکی از اهالی به نام احمد، گردآوری و چاپ
شوند. او می‌گوید از ۱۰ یا ۱۱ سالگی شعر می‌گوید و مادر بزرگش نخستین الهام‌بخش
او بوده است.

جشنواره‌ای برای تألیف قلوب

حاج آقا خاطراتش از سومین جشنواره شکرستان را با شور و حرارت بازگو کرد: جشنواره‌ای
فرهنگی که چند سال پیش برگزار شد، عالی و بی‌نظیر بود. این جشنواره نه تنها سبب تألیف
قلوب میان اقوام شد، بلکه توجه مسئولان را به مناطق پیرامونی جلب کرد و فرهنگ‌های مختلف
را شناساند. در بخش فرهنگی و اجتماعی بسیار موفق بود و احساس الفت و همبستگی میان
مردم را تقویت کرد.

در انتهای گفتگو، حاج آقا با لبخند گفت: اگر این شرکت آباد باشد، هم برای
مردم خوب است و هم برای معیشت ما اهمیت دارد. ما انتظار داریم نیشکر توجه
بیشتری به این روستا داشته باشد.

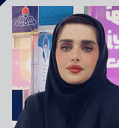

خاطره هیجان انگیز شکرستان سوم؛ سوت قطار در مسیر مزارع نیشکر

مناظری چشم‌نواز برای گردشگران، فرصتی فراهم آورد تا آنان از نزدیک با ابعاد مختلف صنعت نیشکر و فرآیند برداشت آن آشنا شوند.

مسافران قطار، برای نخستین بار، تجربه‌ای متفاوت و هیجان‌انگیز را از سر گذراندند؛ سفری ۲۰ کیلومتری از اهواز تا دل مزارع کشت و صنعت نیشکر دهخدا، جایی که شیرین‌ترین جشنواره ایران در جریان بود.

«شکرستان سوم» به تعبیر امروزی‌ها یک سورپرایز ویژه داشت؛ چرا که برای نخستین بار در خوزستان، سوت قطار گردشگری در مزارع نیشکر دهخدا پیچید. همزمان با دومین روز از سومین جشنواره ملی شکرستان، قطار گردشگری نیشکر از ایستگاه اهواز به سمت ایستگاه «نظامیه» حرکت خود را آغاز کرد و خاطره‌ای ماندگار را برای مسافران رقم زد. حرکت این قطار در امتداد مزارع سرسبز نیشکر، علاوه بر خلق

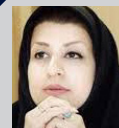
مهتاب
محمد حسینی
روزنامه‌نگار

جشنواره‌ای که روستاها را زنده کرد ریل تازه گردشگری خوزستان

قطار گردشگری به مقصد نیشکر، گامی مهم در راستای معرفی این ظرفیت‌هاست؛ اقدامی که می‌تواند گردشگری خوزستان را از چارچوب‌های سنتی فراتر برده و به الگویی نو برای گردشگری صنعتی ایران بدل کند. جشنواره ملی شکرستان، فراتر از یک جشن فرهنگی، فرصتی ارزشمند برای رونق اقتصادی و اجتماعی جوامع پیرامونی است. در این رویداد، صنایع دستی، محصولات محلی و شیرینی‌های سنتی به نمایش گذاشته می‌شود و گردشگران با خرید آنها، به‌طور مستقیم در اقتصاد روستاها نقش آفرینی می‌کنند.

حرکت نخستین قطار گردشگری نیشکر در سومین شکرستان، سراغ‌آزی بود برای شناخت بیشتر مردم از داشته‌ها و ظرفیت‌های پنهان خوزستان؛ حرکتی که نه تنها به توسعه صنعت گردشگری کمک می‌کند، بلکه مسیر آشنایی عموم مردم با توانمندی‌های شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی را هموار می‌سازد.

صنعت نیشکر به دلیل برخورداری از جاذبه‌های کم‌نظیر در حوزه‌های کشاورزی و صنعتی، یکی از بکرترین ظرفیت‌ها برای توسعه گردشگری صنعتی در کشور به شمار می‌رود. حرکت

زیباواگی
رئیس انجمن
سفران گردشگران
خوزستان

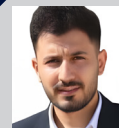
حس خوب همسایگی

شرکت نیشکر دهخدا نیز در بازسازی مراونه پنج نقش مؤثری ایفا کرده است؛ چه در حوزه آموزشی، چه در پروژه‌های عمرانی و راه‌سازی. با این حال، هنوز انتظاراتی وجود دارد، به‌ویژه در حوزه زیرساخت‌های ورزشی.

روستاهای مجاور نیشکر، به‌عنوان دژهای مستحکم این صنعت، در صورت توسعه و آبادانی، می‌توانند نقش مهمی در تأمین امنیت و پیشرفت کشت و صنعت نیشکر ایفا کنند. این جشنواره و اقدامات مرتبط، نمونه‌ای از تعامل سازنده صنعت و جامعه محلی است.

جشنواره سوم شکرستان که در کشت و صنعت نیشکر دهخدا برگزار شد، شور و شوقی خاص به مردم منطقه منتقل کرد. این جشنواره در مقایسه با نمونه‌های دیگر متفاوت بود و با حضور اقوام مختلف، صنایع دستی و موسیقی محلی، جلوه‌ای زنده و منحصر به فرد به نمایش گذاشت.

صنایع دستی تولید شده توسط اهالی منطقه مورد استقبال بازدیدکنندگان قرار گرفت و نشان داد که این نوع رویدادها می‌توانند رونق و نشاط اقتصادی و فرهنگی را در مناطق پیرامونی به همراه داشته باشند.

هادی مروانی
دهیار روستای
مروانه پنج

پنجمین جشنواره
برداشت نیشکر
شکرستان
۱۴۰۴
The 5th
Sugarcane
harvest festival
SHEKARESTAN
2025

تالاب نیشکر

معروف به تالاب ناصری

میراثی از توسعه پایدار

منشأ تشکیل:

از زهاب های کشاورزی کشت و
صنعت های جنوبی خوزستان

وسعت

AREA
10.000
HECTARE

۱۰,۰۰۰
هکتار

جایی که زهاب نیشکر
زیست دوباره می بخشد

جلوهای از همزیستی
صنعت و طبیعت

۳۵ کیلومتری جاده
خرمشهر - اهواز
Khorramshahr
Ahvaz

زیستگاه امن برای ۲۰ گونه پرنده مهاجر و بومی

چنگر
Eurasian Coot

چنگرنوک سرخ
Moorhen

تندب
Tadorna tadorna

خونک
Teal

پاکلان بزرگ
great cormorant

کاکلی باریک
Slender billed Gull

کاکلی سرسیاه
Black headed Gull

کشیمر بزرگ
Podiceps major

کشیمر کوچک
Tachybaptus ruficollis

کشیمر گردن سیاه
Podiceps nigricollis

اردک سرخانی
Common Pochard

آفتوت
Ruddy Shelduck

نوک پهن
Northern Shoveler

اردک آبردهای
Gadwall Anas strepera

ماهی خورک آبیانی
Pied Kingfish

اردک سیاه کاکل
Tufted Duck

فیلوش
Pintail

فلامینگو
Phoenicopter

سرسبز
Mallard

گیلار
Mareca penelope

مزارع نیشکر، زیست بوم پنهان

نیشکر؛ فراتر از تولید، مآمن حیات در دل دشت خوزستان

■ پوشش گیاهی متراکم
شرایطی ایده آل برای
زیست جانوران
گوناگون فراهم
آورده است.

■ مزارع نیشکر به عنوان یک زیست بوم
سبز و فعال، نقش
مهمی در حفظ و
تقویت تنوع
زیستی منطقه
ایفا می کنند.

پستانداران شاخص و پرندگان بومی و مهاجر در مزارع نیشکر

سبزقنای هندی
Coracias benghalensis

اگر ت بزرگ
Ardea alba

گراز
Sus scrofa

روباه شنی
Vulpes rueppelli

دُرّاج
Francolinus francolinus

عقاب صحرایی
Aquila nipalensis

گره وحشی
Felis silvestris

شغال
Canis aureus

پنجمین جشنواره
برداشت نیشکر
شکرستان
۱۴۰۳

The 5th
Sugarcane
harvest festival
SHEKARESTAN
2025

پرونده؛ شکرستان چهارم

نفس تازه شکرستان

نیشکر نفسی تازه یافت

روایت بومی

پیام آور زندگی در دل روستاها

جواهری در کنار نیشکر

چهارمین جشنواره ملی شکرستان چه دستاوردی داشت؟

نیشکرنفسی تازه یافت

مدیرعامل کشت و صنعت دعبل خزاعی در گفت‌وگو با خبرنگار شهید از این دستاوردها گفت

توسعه واقعی زمانی محقق می‌شود که انسان، فرهنگ و اقتصاد در کنار هم رشد کنند.

که توسعه صنعتی می‌تواند بر پایه مشارکت مردمی معنا پیدا کند.

از نظر اقتصادی، برگزاری این جشنواره چه تأثیری بر منطقه داشت؟

جشنواره به بستری برای معرفی و فروش مستقیم محصولات محلی تبدیل شد. خانواده‌های زیادی از روستاهای اطراف توانستند تولیدات خود، از صنایع دستی گرفته تا فرآورده‌های کشاورزی، را در معرض دید بازدیدکنندگان قرار دهند. این اتفاق باعث رونق اقتصاد محلی شد و برخی نیز موفق شدند بازارهای جدیدی برای محصولاتشان پیدا کنند. افزون بر آن، حضور گردشگران و رسانه‌ها باعث شد نام منطقه بیش از گذشته در سطح ملی مطرح شود.

در حوزه فرهنگی و اجتماعی چه تحولاتی رقم خورد؟
برگزاری شکرستان باعث شد روحیه همبستگی و حس تعلق اجتماعی میان مردم و صنعت تقویت شود. اجرای موسیقی اقوام، آیین‌های سنتی و معرفی فرهنگ بومی خوزستان، هویت فرهنگی مردم منطقه را زنده کرد. کارگران، کشاورزان و ساکنان روستاها در کنار هم، تصویر زیبایی از همدلی و هویت مشترک ارائه دادند.

چهارمین جشنواره ملی شکرستان سال گذشته به میزبانی شرکت کشت و صنعت دعبل خزاعی برگزار شد؛ رویدادی که با حضور چهره‌های ملی و استانی، مدیران صنعت نیشکر و مردم خون‌گرم خوزستان، جلوه‌ای تازه از تعامل صنعت و جامعه محلی را به نمایش گذاشت. خبرنگار نشریه "شهید" با مهندس سیدمحمدرضا علم‌الهدائی، مدیرعامل شرکت کشت و صنعت دعبل خزاعی، درباره دستاوردها و تأثیرات فرهنگی و اقتصادی این رویداد گفت‌وگو کرده است.

چهارمین جشنواره شکرستان در شرکت دعبل برگزار شد. نگاه شما به دستاوردهای این رویداد چیست؟
جشنواره ملی شکرستان برای ما فقط یک برنامه فرهنگی نبود؛ بلکه فرصتی برای نمایش توانمندی‌های صنعت نیشکر و ارتباط مؤثر میان صنعت و جامعه بود. حضور گسترده مردم، هنرمندان و فعالان محلی باعث شد چهره‌ای تازه از هم‌زیستی صنعت و اجتماع به نمایش درآید. این هم‌نشینی، به واقع نشان داد

قاب خاطره / رونمایی پوستر شکرستان چهارم / ۱۴۰۳

پیام آور زندگی در دل روستاها

مجید باوی

دبیر روستای مبارکه ۳

جشنواره ملی «شکرستان» فرصتی ارزشمند برای معرفی ظرفیت‌های گردشگری و فرهنگی روستاهای اطراف شهرستان کارون است. برپایی این جشنواره، موجب رونق صنعت گردشگری روستایی، اشتغال‌زایی زنان و آشنایی نسل جوان با صنعت نیشکر شده است. هر سال، دانش‌آموزان مدارس روستاهای همجوار برای بازدید از این جشنواره اعزام می‌شوند و از نزدیک با چرخه تولید و فرآیندهای مرتبط آشنا می‌شوند.

جشنواره شکرستان علاوه بر اثرات فرهنگی و اقتصادی، شور و نشاط اجتماعی را در میان روستاییان زنده کرده و زمینه‌ساز توسعه پایدار در منطقه شده است. این رویداد برای مردم ما تنها یک جشن نیست؛ نشانه‌ای از امید، پیشرفت و همبستگی است. اهالی از برپایی آن خرسندند و خواستار تداوم چنین برنامه‌هایی هستند.

همین کشت و صنعت دعبل خزاعی با حمایت خیرین و گروه‌های جهادی، ساخت دبستان دعبل خزاعی را در روستای ما آغاز کرد و در سال ۱۳۹۷ به بهره‌برداری رساند؛ مدرسه‌ای که آینده تحصیلی کودکان روستا را متحول ساخت و مهاجرت اهالی را متوقف کرد.

تلاقی فرهنگ، کار و زندگی در جنوب ایران

روایت بومی

جاسم محمدی ادیب

در چهارمین جشنواره «شکرستان» در شرکت کشت و صنعت دعبل خزاعی، جلوه‌ای تازه از پیوند میان صنعت نیشکر و جامعه پیرامونی شکل گرفت؛ پیوندی از جنس احترام، دوستی و مشارکت اجتماعی. این رویداد توانست مرز میان کارخانه و روستا را از حصار آهن و ماشین، به پلی از تعامل و هم‌افزایی بدل کند؛ جایی که صدای زندگی و کار در کنار هم شنیده شد و مفهوم توسعه، رنگ انسانی به خود گرفت.

روستاهای اطراف با حضور پررنگ خود در بخش‌های فرهنگی و اقتصادی جشنواره نشان دادند که نیشکر تنها محصول زمین نیست، بلکه بخشی از هویت و باور مردمان خوزستان است. در دل هر ساقه نیشکر، داستانی از تلاش، پیوند و زیست بومی نهفته است که جشنواره توانست آن را بازتاب دهد.

از منظر فرهنگی، «شکرستان» بستری برای بازنمایی آیین‌ها، موسیقی‌ها، پوشش‌ها و روایت‌های بومی فراهم آورد؛ گنجینه‌ای زنده از میراث مردم خوزستان که در کنار صنعت نیشکر معنا و رنگ تازه‌ای یافت. این تعامل فرهنگی، حس تعلق و هم‌زیستی را در میان کارگران، کشاورزان و ساکنان منطقه تقویت کرد و تصویری انسانی از صنعت نیشکر در ذهن جامعه بر جای گذاشت.

گشت و گذاری در یکی از روستاهای گردشگری شرق کارون؛ جواهری در کنار نیشکر

رودخانه کارون را از شمال خوزستان که به پائین بیایی با گذر از ایذه، اندیکا، لالی، مسجدسلیمان، گتوند، شوشتر، ملائانی و با عبور از اهواز راهی جنوب این دیار که شوی، به روستاهای شرق رودخانه کارون در جنوب «کوت عبدالله» می‌رسی که در خود استعدادهای بسیار دارد. از «عمیره» که در نقشه های وزارت عمران و آبادانی به عنوان دهکده حقوق بشر شناخته شده تا روستای «غزویه بزرگ» که انگور دارد. اما اهالی روستای «بهر» با صنعت آهنگری و مردم روستای «مظفریه» کلوچهای می‌پزند که به آن بی‌بی می‌گویند. روستای «طرفایه» اسب اصیل دارد و روستای «بن شیلش» سرشار است از درخت‌های کنار. «ابودیس» که نامش برگرفته از شیر خرما است و با خرمایش شناخته شده و روستای «عطیش» در ماهی‌گیری و توربافی شهره است. در این میان روستای «علوه» که چکیده‌ای از همه جاذبه‌ها را در خود جای داده است بیشترین سهم را در پذیرش گردشگر دارد.

علوه، یعنی جای بلند

شاید نخستین پرسشی که به ذهن برسد وجه تسمیه این روستا است. اما اهالی می‌گویند: «علوه، یعنی جای بلند». این روستا در کناره رودخانه کارون و در مسیر جاده فرعی بین اهواز و آبادان قرار دارد. علوه علاوه بر اینکه از یک نخلستان، مزرعه کنجد، تاکستان و سایر فراورده های کشاورزی برخوردار است، دو گونه منحصر به فرد چای قرمز و زعفران محلی دارد که در سایر مناطق برداشت نمی‌شود. این خصیصه باعث شده در ماه‌های اول شناسایی این روستای گردشگری، جشنواره چای ترش یا همان چای قرمز برگزار شود. پس از ورود به روستای علوه آنچه که پیش روی گردشگران نمایان می‌شود مضاف گلی ۱۲۰ ساله‌ای که کریم باوی معروف به ابوعلی مدیریت آن و سایر امور مربوط به گردشگری روستا را بر عهده دارد مضاف، ساختمانی گلی است که محل پذیرایی محسوب می‌شود و به دلیل ساختار سنتی اش که ترکیبی از گل و چنل و آرایه های بومی است، فضایی دلنشین و آرام برای گردشگران به وجود می‌آورد. نخستین بار مرحوم «بوهاشم» برادر بزرگ ابوعلی بذر چای ترش را در روستا می‌کارد. بعد از فوت ابوهاشم چند سالی کشت چای به فراموشی سپرده می‌شود. اما ابوعلی فکر می‌کند که بذر آن را بکارد. کاشت و برداشت این چای موجب شناسایی یک روستای مهم در منطقه می‌شود.

روستای «علوه»
الگوی برای توسعه گردشگری خوزستان است؛

تکثیر ابوعلی ها در خوزستان

ابوعلی، یکی از پیشگامان گردشگری روستای علوه در شهرستان کارون، معتقد است که این روستا و کشت و صنعت نیشکر دعبیل خزاعی مکمل یکدیگر هستند. او می‌گوید: گردشگرانی که به نیشکر می‌آیند، طبیعتاً به روستای گردشگری علوه هم سر می‌زنند. این روستا ظرفیت‌های فراوانی دارد اما نیازمند حمایت معنوی و عملی است.

ابوعلی تاکید می‌کند که با ایجاد تورهای گردشگری برای خانواده‌های نیشکری، می‌توان رونق اقتصادی و فرهنگی منطقه را تضمین کرد. در روستای علوه، امکاناتی چون شبمانی در اقامتگاه‌های بومی، قایق‌سواری، معرفی غذاهای محلی، صنایع دستی و محصولات کشاورزی فراهم است. او می‌گوید: «اگر کشت و صنعت دعبیل خزاعی هفته‌ای یک بار تورهای خانوادگی برگزار کند این بزرگترین حمایت از گردشگری روستا خواهد بود.»

او باور دارد که موفقیت روستای علوه می‌تواند الگویی برای سایر روستاهای اطراف باشد و باعث تشویق دیگر روستاها به ورود در عرصه گردشگری شود. او نتیجه می‌گیرد: هر روستا باید یک ابوعلی داشته باشد تا گردشگری خوزستان به تکثیر و توسعه واقعی برسد.

قاب سبز

عکاس: امین سودانی

گردشگری نیشکر

رابطه عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

شهد

خبرنامه
داخلی

کشت و صنعت دعبل خزاعی

پرونده؛ شکرستان پنجم

نیشکر ناجی دُراج خوزستان

هنر، بازوی برندسازی صنعت نیشکر است

روستای نخل و هنر در حاشیه کارون

گیتی سیر نیشکر آمد

اینفوگرافیک

مدیرعامل کشت و صنعت میرزا کوچک خان
از نجات کمیاب‌ترین پرندۀ خوزستان در مزارع نیشکر می‌گوید؛

نیشکر ناجی درّاج خوزستان

امروز هر کارگران نیشکر خودشان مدافع محیط‌زیست شده‌اند
جشنواره ملی شکرستان یکی از خلاقانه‌ترین ابتکارات صنعت نیشکر است

بسیاری از فعالان محیط‌زیست می‌گویند نیشکر در حفظ گونه‌های جانوری نقش داشته است. نظر شما چیست؟

کاملاً درست است. یکی از بزرگان محیط‌زیست خوزستان می‌گفت پرندۀ «درّاج» در حال انقراض بود، اما به برکت مزارع سرسبز و امن شرکت‌های نیشکری، این گونه نه تنها حفظ شد، بلکه جمعیتش در سراسر استان افزایش یافت. حتی حیواناتی مانند گراز و گونه‌های دیگر نیز در این مزارع زیستگاه امنی یافته‌اند. بارها دیده‌ایم که همکاران ما خودشان مدافع و مراقب این موجودات شده‌اند؛ این یعنی «نیشکر و طبیعت» دو واژه جدا از هم نیستند.

برخی منتقدان توسعه نیشکر را با نگاه صنعتی صرف می‌بینند. آیا این صنعت واقعاً بر کشاورزی منطقه تأثیر گذاشته است؟

بدون تردید. روزی که طرح توسعه نیشکر آغاز شد، در جنوب خوزستان حتی یک تراکتور به‌سختی پیدا می‌شد. اما امروز هزاران دستگاه تراکتور و انواع ماشین‌آلات کشاورزی در روستاهای اطراف وجود دارد و بسیاری از آن‌ها به‌واسطه حضور صنعت نیشکر تجهیز شده‌اند.

در روزگاری که نگاه‌ها بیشتر به ارقام تولید دوخته شده، گاهی باید ایستاد و از زاویه‌ای دیگر نگریست؛ از زاویه «جان زمین». در جنوب خوزستان، جایی میان شط و نیشکر، داستانی در جریان است که ترکیبی از توسعه، زندگی و محیط‌زیست است.

خبرنگار نشریه «شهد» این بار به سراغ مهندس «محمد رضا عصاره‌نژاد» مدیرعامل کشت و صنعت نیشکر میرزا کوچک خان رفته است؛ جایی که قرار است پنجمین جشنواره ملی شکرستان در این واحد نیشکری برگزار شود، رویدادی که پیوند مردم، فرهنگ و صنعت را به نمایش می‌گذارد. گفت‌وگوی ما با او روایتی است از «نیشکر به مثابه زندگی»؛ از خاک تا فرهنگ، از محیط‌زیست تا روستا.

قاب خاطره / رونمایی پوستر شکرستان پنجم / ۱۴۰۴

نیشکر تنها محصول تولید نکرد، بلکه دانش کشاورزی را احیا کرد. امروز، کشاورزی در منطقه رونق گرفته، اشتغال افزایش یافته و روستاها زنده‌تر از گذشته‌اند.

از تأثیرات اجتماعی و فرهنگی صنعت نیشکر بگویید.

واحدهای نیشکری صرفاً یک نهاد تولیدی نیستند؛ بلکه ایفاگر یک نهاد فرهنگی و اجتماعی نیز هستند. بیش از ۲۶ هزار نفر به‌طور مستقیم در مجموعه‌های نیشکری اشتغال دارند، اما مهم‌تر از اشتغال، خدماتی است که به جامعه پیرامون ارائه شده است؛ از ساخت مدارس و تأمین سرویس‌های ایاب‌وذهاب گرفته تا کمک به خانواده‌های بی‌سرپرست و حمایت از ایتم.

بسته‌های آموزشی، جشنواره‌های ورزشی و فعالیت‌های فرهنگی در مناسبت‌های ملی و مذهبی بخشی از این تعهد اجتماعی است.

جشنواره شکرستان چه جایگاهی در این مسیر دارد؟

جشنواره ملی شکرستان یکی از خلاقانه‌ترین ابتکارات صنعت نیشکر است. این جشنواره یک شاهکار است برای ارتباط هرچه بیشتر با مردم. این جشنواره پلی میان مردم و صنعت ایجاد کرده است. مردم در قالب برنامه‌های فرهنگی، هنری و نمایشگاه‌های صنایع‌دستی با ظرفیت‌های نیشکر آشنا می‌شوند. در واقع شکرستان، روایتگر چهره انسانی صنعت است. ما افتخار می‌کنیم که پنجمین جشنواره ملی شکرستان در شرکت نیشکر میرزا کوچک‌خان برگزار می‌شود؛ جایی که می‌خواهیم شیرینی توسعه را با مردم تقسیم کنیم.

و در پایان، اگر بخواهید صنعت نیشکر را در یک جمله توصیف کنید؟

نیشکر یعنی «زندگی جاری در خاک خوزستان»؛ صنعتی که هم شغل می‌آفریند، هم هوا را پاک‌تر می‌کند، هم لبخند را به روستا بازمی‌گرداند.

گفت‌وگو با سید فرزاد موسوی؛ طراح پوستر پنجمین جشنواره ملی شکرستان؛

هنر، بازوی برندسازی صنعت نیشکر است

گرافیک زبان هویت برند است، نه تزئین حاشیه‌ای

به پیوند میان محیط زیست، فرهنگ بومی و صنعت، تصویری متفاوت از نیشکر ارائه کرده است؛ تصویری که در آن «دژاج»، «مزارع سبز» و «رنگ‌های بومی خوزستان» در هم تنیده‌اند تا از شکرستان، سخن بگویند.

نشریه «شهد» در گفت‌وگویی اختصاصی با این هنرمند خوزستانی، از رازهای پشت طراحی پوستر، نقش گرافیک در برندسازی فرهنگی و چگونگی تلفیق هنر و صنعت در نیشکر پرسیده است. گفت‌وگویی که خواندنش نشان می‌دهد گاهی یک خط طراحی، می‌تواند روایتگر تاریخ یک سرزمین باشد.

در روزگاری که «تصویر» بیش از «کلام» در ذهن مخاطب می‌نشیند، طراحی گرافیک نه تنها ابزار زیباسازی، بلکه زبان هویت و روایت برندها است. هر جشنواره، هر محصول و هر نهاد فرهنگی، برای ماندگاری در ذهن مخاطب، به چهره‌ای نیاز دارد که معنا را تصویر کند و مفهوم را به تجربه بدل سازد. پنجمین جشنواره ملی شکرستان نیز از این قاعده مستثنی نیست؛ رویدادی که در مرز صنعت و فرهنگ ایستاده و می‌کوشد نیشکر را از یک محصول اقتصادی به یک نماد فرهنگی بدل کند. در طراحی پوستر این دوره، سید فرزاد موسوی - طراح و کاریکاتوریست برجسته خوزستانی - با نگاهی دقیق

نرم‌افزار اجرا شد. هدفم این بود که روح طراحی انسانی و اصالت هنر دستی در اثر حفظ شود.

جشنواره شکرستان چگونه به توسعه برند نیشکر کمک می‌کند؟
شکرستان امروز فراتر از یک جشنواره محلی است؛ به سطح ملی رسیده است. در کنار بخش‌های تخصصی، حضور داوران، کارگاه‌های آموزشی و رویدادهای جانبی باعث شده این جشنواره به پلتفرمی برای ارتباط صنعت و هنر تبدیل شود. این فعالیت‌ها نه تنها چهره فرهنگی صنعت نیشکر را تقویت می‌کند؛ بلکه در رشد و خلاقیت نسل جوان خانواده‌های نیشکری هم اثرگذار است. طراحی پوستر، هویت بصری جشنواره، و سایر تولیدات هنری همگی به فرایند برندسازی فرهنگی صنعت نیشکر کمک می‌کنند؛ صنعتی که دیگر صرفاً اقتصادی نیست، بلکه حامل معنا و هویت فرهنگی جنوب است.

شما به‌عنوان یکی از طراحان شناخته‌شده خوزستان، در جشنواره‌های متعدد ملی و استانی حضور داشته‌اید. به نظر شما جایگاه طراحی گرافیک در برندسازی و معرفی محصولات ایرانی چیست؟

بدون اغراق، طراحی و گرافیک، ستون اصلی برندسازی است. محصول هرچقدر هم باکیفیت باشد، اگر ظاهر، بسته‌بندی و هویت بصری مناسبی نداشته باشد، در ذهن مخاطب ماندگار نمی‌شود. در واقع گرافیک، زبان هویت برند است. بسیاری از محصولات ایرانی با وجود کیفیت بالا، تنها به دلیل ضعف طراحی و بسته‌بندی، از رقبا عقب مانده‌اند. در مقابل، نمونه‌هایی مانند «چیتوز» یا «کاله» به‌خاطر طراحی هوشمندانه و گرافیک هدفمند توانسته‌اند در ذهن مردم ماندگار شوند.

از ایده طراحی پوستر پنجمین جشنواره ملی شکرستان بگویید.

ایده اولیه بر پایه یک نگاه محیط‌زیستی شکل گرفت. نیشکر تنها یک محصول اقتصادی است؛ بلکه موجب احیای برخی گونه‌های جانوری کمیاب مانند دژاج شده است. در طراحی پوستر تلاش کردم این پیوند میان صنعت و طبیعت را به تصویر بکشم. عناصر اصلی شامل مزارع نیشکر، کارخانه میزبان، و پرندگان هستند؛ عناصری که در کنار هم حس حرکت، پویایی و جشن را القا می‌کنند.

ترکیب رنگ‌ها و نمادهای بومی در این پوستر چگونه شکل گرفت؟

از رنگ‌های بومی و فرهنگی استان الهام گرفتم. رنگ «مسی» به‌عنوان نماد قدمت و اصالت خوزستان در مرکز توجه قرار گرفت و رنگ‌های «آبی» و «فیروزه‌ای» نیز یادآور آسمان و آب‌اند؛ دو عنصر حیاتی این سرزمین. طراحی کاملاً خطی است، بدون استفاده از عکس؛ تا ظرافت و اصالت کار حفظ شود و از شلوغی و کلیشه پرهیز گردد.

آیا از هوش مصنوعی در این اثر استفاده کرده‌اید؟

خیر، همه چیز از اتود دستی شروع شد. بعد از مشورت و بازنگری، با

The 5th
Sugarcane
harvest festival
SHEKARESTAN

شرکت توسعه و عمران
ایران

طراحی کاملاً خطی است، بدون استفاده از عکس؛ تا ظرافت و اصالت کار حفظ شود و از شلوغی و کلیشه پرهیز گردد.

گزارش نشریه شهد از روستای گردشگری «بدریه» خرمشهر؛ روستای نخل و هنر در حاشیه کارون

دهیار روستا:

شکرستان، گامی برای معرفی کارآفرینان و صنایع دستی روستاهاست

کمی ماهیگیری هم بخش دیگری از معیشت اهالی را تشکیل می‌دهد. به گفته خلفی، قبلاً برنج هم کاشته می‌شد، اما اکنون شرایط و تغییر اقلیم و کاهش بارندگی و بحران آب، باعث کاهش کشت آن شده است.

نقاشی‌های زیبا در ورودی بدریه

یکی از جاذبه‌های دیدنی روستا، نقاشی‌های نصب‌شده در ورودی آن است؛ تابلوهایی که پر از رنگ و زندگی‌اند و طبیعت و نخل‌های منطقه را به تصویر می‌کشند. این تابلوها را هنرمندی محلی به نام دریس با حمایت مدیر مدرسه کشیده است و توانسته نگاه بازدیدکنندگان را به خود جلب کند.

خلفی درباره نام روستا می‌گوید: چیزهایی که از پدران و اجداد شنیدیم این بود که زمان قدیم بین روستاها همیشه حدی بود و این حد را نهر می‌زدند. نهری که بین روستای ما و روستای مجاور بود، خانه‌ای وجود داشت که مرد آن خانواده «بدر» نام داشت. به همین دلیل، نام روستا را بدریه گذاشتند.

روستای بدریه علاوه بر کشاورزی، ظرفیت گردشگری بالایی دارد. اهالی می‌گویند در ایام تعطیل از کل خوزستان برای بازدید از این منطقه می‌آیند. پیش‌تر نمایشگاه‌های محصولات روستایی برگزار شده، اما امسال با تمرکز و حمایت شرکت توسعه نیشکر، این فرصت بهتر و گسترده‌تر شده است. به گفته دهیار، «جشنواره ملی شکرستان اقدام عالی است که محصولات و صنایع دستی را معرفی می‌کند و جمعیت زیادی از آن بازدید می‌کنند.

این نوع نمایشگاه‌ها سبب شناخته‌شدن کارآفرینان محلی و ظرفیت‌های گردشگری روستاهای اطراف صنعت نیشکر می‌شود.»

جشنواره ملی شکرستان، فرصت مغتنمی برای معرفی ظرفیت‌های بکر گردشگری و اقتصادی مناطق پیرامون صنعت نیشکر فراهم کرده است.

یکی از این ظرفیت‌ها، روستای «بدریه» در نزدیکی خرمشهر است؛ روستایی سرسبز و زیبا که با عبور رودخانه کارون و حضور نخلستان‌های فراوان، جاذبه‌های خاص خود را دارد. گفت‌وگوی ما با «هانی خلفی»، دهیار این روستا، تصویری روشن از زندگی روزمره اهالی، مشکلات و ظرفیت‌های گردشگری و کشاورزی این منطقه ارائه می‌دهد.

روستای بدریه، واقع در سه کیلومتری خرمشهر، با جمعیتی حدود ۱۳۰ خانوار، بیشتر از نخلداران تشکیل شده است. دهیار روستا، هانی خلفی، می‌گوید: این روزها دیگر نمی‌شود فقط با نخل امرامعاش کرد. گرمای هوا و شوری آب تأثیر زیادی روی نخل‌ها گذاشته است.

البته کشاورزی در این روستا تنها به نخل محدود نیست؛ گندم، جو، صیفی‌جات و

کانگوروهای آهنین مزارع نیشکر

هاروستر یا دروگرهای نیشکر

• این هاروسترها از روی آناتومی کانگورو ساخته شده است.

• کانگورو با ساختار بدنی ویژه‌اش، حرکات جهشی سریع، روان و قدرتمندی دارد که باعث مصرف بهینه انرژی در مسافت‌های طولانی می‌شود. این ویژگی در طراحی برخی مکانیسم‌های تعلیق و حرکتی هاروستر مدنظر قرار گرفته است.

بومی‌سازی،
صرفه اقتصادی بزرگ،
افزایش سرعت برداشت سبز،
و تبدیل فناوری کانگورو به
قدرت صنعتی در
نیشکرایران

خرید جدید
۳ دستگاه هاروستر مدرن

تعداد فعال در ناوگان برداشت
۲۰۰ دستگاه

مدل مرجع طراحی
هاروستر جهانی ۷۰۰۰

ساخت داخل
۶ هاروستر

عملکرد هاروسترهای طراحی داخل
۳ هکتار در ساعت (کاملاً سبز)

محل ساخت کشت و صنعت‌های
امام خمینی (ره)، دهخدا، امیرکبیر،
سلمان فارسی

خروجی راهبردی
تقویت و شتاب برداشت سبز

مزیت اقتصادی
کمتر از ۱۰٪ قیمت جهانی

دروازه جدید گردشگری صنعت نیشکر گشوده شد؛

گیتی سیر نیشکر آمد

تحول در مدل گردشگری صنعتی ایران با برند نیشکر

صنعت نیشکر خوزستان اکنون وارد مرحله جدیدی از توسعه و تنوع کارکردی شده است. پس از سال‌ها سرمایه گذاری بحث تولید، رویکرد جدی برای ورود به حوزه گردشگری دارد. تأسیس دفتر خدمات مسافرتی «گیتی سیر نیشکر» از سوی شرکت سدادفام نیشکر، نقطه عطف این رویکرد تازه است؛ در همین ارتباط با مسعود منصورزاده مدیر عامل آژانس گیتی سیر نیشکر گفتگو کرده‌ایم.

ایده ایجاد دفتر خدمات مسافرتی «گیتی سیر نیشکر» چگونه شکل گرفت؟

شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی ظرفیت‌های متنوعی دارد؛ از جمله هتل نیشکر با مجموعه‌های ورزشی و آبی مجهز و پیشرفته، زمین چمن، مزارع گسترده با جاذبه طبیعی و بکر، همجواری با تالاب‌ها و روستاهای هدف گردشگری. این مجموعه مزایا باعث شد که گردشگری به عنوان یک حوزه قابل اتکا در دستور کار شرکت توسعه نیشکر قرار بگیرد. با حمایت دکتر عبدالعلی ناصری، مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و مهندس علی مدحجاولی، مدیرعامل شرکت سدادفام نیشکر، مجوز تأسیس این دفتر صادر شد و گیتی سیر نیشکر رسمیت یافت.

اولویت اول این دفتر چیست؟

اولویت نخست رفاه نیروهای انسانی صنعت نیشکر و توانمندسازی مناطق همجوار نیشکر است. این رویکرد به عنوان یک مسئولیت اجتماعی مطرح است و شخص دکتر ناصری همواره بر این مسئله تأکید دارد. اما این به معنای عدم ورود به بازار ملی نیست. از همان ابتدا، برنامه‌های ما در دو بخش درون‌سازمانی و برون‌سازمانی پیگیری می‌شود؛ بدین معناست که هم کارکنان در رفاه سفر قرار بگیرند و هم دفتر خدمات مسافرتی گیتی سیر نیشکر بتواند در بازار رقابتی گردشگری حضور فعال داشته باشد.

برنامه‌های عملیاتی شما برای توسعه گردشگری خوزستان و نیشکر چیست؟

در دیداری که با معاونت گردشگری میراث فرهنگی خوزستان داشتیم، برنامه‌های متعددی مطرح شد از جمله برگزاری تورهای تخصصی در منطقه به منظور معرفی قابلیت‌های صنعتی، و فضای متفاوت کشاورزی که می‌توانند نگاه گردشگران را جلب کنند. ما حتی برنامه داریم تورهای نیشکرگردی را در سطح ملی برگزار کنیم. مردم باید از نزدیک ببینند صنعت نیشکر به مزارع برداشت محدود نمی‌شود؛ بلکه یک تجربه فرهنگی، گردشگری و محیط‌زیستی است.

چشم‌انداز شما برای گیتی سیر نیشکر چیست؟

بنده و همکارانم تمام تلاش خود را می‌کنیم تا پرسنل نیشکر و خانواده‌های محترم آنان دغدغه‌ای برای سفر نداشته باشند. سفرهای زیارتی، سیاحتی، خانوادگی و حتی سفرهای درمانی، با بهترین امکانات انجام شوند. فراتر از آن می‌خواهیم دفتر گیتی سیر نیشکر به یک برند معتبر در حوزه گردشگری تبدیل شود؛ برندی که علاوه بر ایجاد رفاه، موجب رونق جوامع میزبان مزارع نیشکر و توانمندسازی مردم محلی شود. این نگاه، توسعه متوازن است؛ توسعه‌ای که صنعت نیشکر سال‌ها برای سرمایه‌گذاری کرده است.

علی عباسی
شورای سردبیری

پرونده؛ زنان شکرستان

نان شیرین در سفره خوزستان

هم هنر است و هم اشتغال

پیشرفت واقعی از درون آدمی شکل می‌گیرد

زنان، شانه‌به‌شانه در مسیر توسعه

قاب سبز

نیشکر، پلی میان روستا و اشتغال زنان خوزستانی نان شیرین در سفره خوزستان

اشتغال و زندگی دختران را با صنعت و توسعه پیوند می‌زند. در آغاز، این ارتباط به صورت غیرمستقیم و در سایه رونق اقتصادی و بهبود معیشت خانواده‌ها شکل گرفت، اما اکنون به پیوندی معنادار میان صنعت نیشکر و شکوفایی اقتصادی جوامع محلی - به ویژه زنان - تبدیل شده است.

مسیر تازه شکرستان برای کارآفرینی بانوان

در سایه این رونق اقتصادی، زنان با اتکا به مهارت‌های بومی و کارآفرینی، سهم قابل توجهی از بازار را به خود اختصاص داده‌اند. ابتدا با فروش محصولات خانگی و صنایع دستی و در سال‌های اخیر، با افزایش سطح تحصیلات دانشگاهی و تخصص، به صورت مستقیم وارد ساختار صنعت نیشکر شده‌اند.

در دهه‌های اخیر، نیشکر نقشی اساسی در اشتغال و معیشت خوزستان ایفا کرده است. امروز نیز حضور زنان در رده‌های میانی و تخصصی سازمان‌ها، نمادی از اعتماد مدیریت و باور به توانمندی آنان است. رویکرد توانمندسازی و ارتقای دانش در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، نویدبخش آینده‌ای است که زنان بتوانند همانند مردان، نقش‌های کلیدی و اثرگذار در عرصه صنعت و اقتصاد ایفا کنند.

جشنواره شکرستان نیز بستر تازه‌ای برای حضور زنان فراهم کرده است؛ بستری که با نمایش هنر و دسترنج زنان روستاهای همسایه نیشکر، فرصت توسعه مشاغل خانگی و صنایع خلاق را گسترش می‌دهد. این مشاغل خانگی در افق پیش‌رو می‌توانند به بنگاه‌های مولد ثروت تبدیل شوند و در پیوند با دانش دانشگاهی نسل‌های جدید، در قالب اقتصاد دانش‌بنیان و فناوری‌های نو، به تکمیل زنجیره ارزش صنعت نیشکر بینجامند؛ زنجیره‌ای که به افزایش سودآوری، تولید ثروت و توسعه پایدار منتهی خواهد شد.

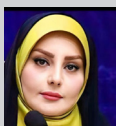
خوزستان، سرزمین نخل و نیشکر، امروز میزبان بیش از چهار میلیون و هفتصد هزار نفر جمعیت است؛ جمعیتی که معیشت ۲۶ هزار خانوار آن به صنعت نیشکر گره خورده است. با احتساب میانگین چهار نفر برای هر خانوار، بیش از صد هزار نفر در استان نان خود را از سفره نیشکر به خانه می‌برند. در این میان، زنان نیز به تدریج در حال سهیم شدن از این سفره شیرین‌اند. در گذشته تعداد زنان شاغل در صنعت نیشکر اندک بود، اما در سال‌های اخیر این حضور افزایش یافته و اکنون بیش از ۱۴۰ زن در شرکت‌های مختلف نیشکری در سطوح کارشناسی، مدیریتی و ریاست فعالیت دارند؛ آماري که نشانه‌ای از تغییر نگرش و گسترش فرصت‌های برابر در این صنعت است.

پلی برای مشارکت اقتصادی زنان

همجواری نیشکر با روستاها و کانون‌های جمعیتی در شهرهای اهواز، باوی، شادگان، خرمشهر، کارون، شوشتر و شعیبیه، تأثیر مهمی بر مشارکت اقتصادی زنان گذاشته است. به گفته یکی از زنان روستایی همجوار با کشت و صنعت‌های نیشکر، این همسایگی موجب دگرگونی در باورهای اجتماعی شده و نگرش خانواده‌ها نسبت به اشتغال و حضور اقتصادی زنان را تغییر داده است.

نتیجه این تغییر نگرش، آینده‌نگری تازه‌ای در میان خانواده‌هاست؛ آینده‌نگری‌ای که مسیر تحصیل،

مریم جابری

نمی‌شود؛ بلکه در شکل‌گیری فرهنگی نو ریشه دارد. فرهنگی که «تلاش» را ارزش می‌داند، «کار» را افتخار و «استقلال زن» را نیرویی برای شکوفایی خانواده و جامعه. این جریان فرهنگی، زمینه‌ساز پرورش نسلی است که با روحیه‌ای خوداتکا و اندیشه‌ای خلاق، آینده‌ی روستا را به سوی خودکفایی و پایداری هدایت می‌کند.

توانمندسازی زنان، در نگاه شرکت توسعه نیشکر، بخشی از مسئولیت اجتماعی نیست، بلکه رسالتی انسانی است برای ساخت فردایی بهتر. زنانی که روزی تنها تماشاگر روند توسعه بودند، امروز در خط مقدم آن ایستاده‌اند؛ آنان با دستانی کارآفرین، چرخ تولید را به حرکت درمی‌آورند و با ذهنی روشن، بدر امید را در دل نسل آینده می‌کارند.

این حرکت، نماد توسعه‌ای متوازن و هوشمند است؛ توسعه‌ای که از دل خاک آغاز می‌شود، اما به رشد انسان می‌انجامد. در هر برگ نیشکر و هر نگاه این زنان پرتلاش، تصویری از آینده‌ای روشن نقش بسته است — آینده‌ای که در آن، روستاها خودکفا، زنان سربلند و نسل فردا پویا و بالنده خواهد بود.

اینجا، در سرزمین نیشکر، زن روستایی تنها کار نمی‌کند؛ آنها آینده می‌پرورد آینده‌ای از تلاش، خودباوری و نسلی پویا که ریشه در خاک و امید دارد.

طلوعی نو در دشت‌های نیشکر؛ زن، محور توانمندی و پرورش نسل فردا

در پهنه‌ی سبز خوزستان، جایی که نیشکر ریشه در خاک و تاریخ دارد، نسلی از زنان برخاسته‌اند که با دستانی پرتلاش و اندیشه‌ای تابناک، معنای تازه‌ای به مفهوم توسعه و پویایی روستا بخشیده‌اند. اینجا، در کنار مزارع شیرین نیشکر، تنها ساقه‌ها رشد نمی‌کنند؛ بلکه «امید»، «اعتماد به نفس» و «زندگی» در وجود زنان روستایی جوانه می‌زند.

یکی از مهم‌ترین محورهای برنامه‌ریزی در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، توانمندسازی زنان روستاهای همجوار است؛ حرکتی هدفمند و آینده‌نگر که فراتر از اشتغال، در پی بازآفرینی هویت اجتماعی و اقتصادی زنان است. آموزش‌های مهارتی، ایجاد مشاغل خرد، حمایت از زنان سرپرست خانوار و تکیه بر ظرفیت‌های بومی، بستری فراهم آورده تا بانوان روستایی به‌عنوان کنشگران اصلی توسعه، نقش‌آفرینی کنند. نتیجه این رویکرد، تنها در افزایش درآمد یا اشتغال خلاصه

در سبک رئال که از خمیر پیت باگاس، چسب چوب و پودر «مل» ساخته شده‌اند. ابتدا سازه‌ای پایه‌گذاری می‌شود و سپس خمیر هنری روی آن شکل می‌گیرد. حاصل، آثاری است که هم زیبا و هم حامل پیام محیط‌زیستی‌اند: «خلق هنر با ضایعات کشاورزی».

آموزش زنان روستایی برای ساخت مجسمه از باگاس نیشکر تأثیر این نوآوری، فراتر از زیبایی‌شناسی است. لطیفی توضیح می‌دهد: ما گروه‌هایی از زنان روستایی را آموزش می‌دهیم تا با این متریال جدید آشنا شوند. این فعالیت، علاوه بر ایجاد اشتغال، منبع درآمد پایدار برای آنان فراهم می‌کند. او می‌افزاید: هدف نهایی، برندسازی است؛ می‌خواهیم هنر ساخت مجسمه از باگاس به نمادی از توسعه پایدار و خلاقیت منطبق با محیط زیست در سطح کشور تبدیل شود.

استفاده از پیت باگاس در خوزستان، برخلاف نمونه‌های شمال ایران و جهان، قابلیت خلق مجسمه‌های هنری را با سبک رئال فراهم می‌کند. دسترسی فراوان به این پسماند کشاورزی، آموزش و ورود خانواده بزرگ نیشکر به این عرصه را امکان‌پذیر ساخته است.

در سطح جهانی نیز استفاده از منابع گیاهی مانند الیاف برنج، پوست نارگیل و کتان، در هنرهای تجسمی رواج دارد؛ بنابراین بهره‌گیری از پیت باگاس نه تنها نوآوری محیط‌زیستی است، بلکه مزایای اقتصادی و اجتماعی قابل توجهی دارد.

در پهنه سرشار از طراوت و زندگی صنعت نیشکر، آنچه دیروز به چشم پسماند می‌آمد، امروز به تندیس‌هایی بدل شده که روایتگر خلاقیت و توسعه پایدار هستند. ساخت مجسمه از باگاس نیشکر، نه تنها دروازه‌ای به روی اقتصاد محلی گشوده، بلکه زمینه‌ساز پیوند صنعت و هنر در دل خاک شده است.

یکی از چهره‌های شاخص این تحول، خانم جواهر لطیفی است؛ زنی که از دل روستاهای پیرامون به شرکت دهخدا پیوسته و اکنون ریاست اداره محیط‌زیست آن را برعهده دارد. او می‌گوید: پیش از این، باگاس فقط یک پسماند بود که بخشی از آن باید دور ریخته می‌شد.

اما وقتی مدیران مجموعه به پتانسیل‌های آن توجه کردند، به دنبال راهکارهای خلاقانه‌ای گشتم. جشنواره شکرستان فرصتی شد تا تفاله نیشکر به ماده اولیه مجسمه‌سازی بدل شود. آنچه لطیفی و تیمش خلق کرده‌اند، مجسمه‌هایی است

هم هنر است و هم اشتغال

زنان روستایی با باگاس نیشکر مجسمه می‌سازند

روایت «صفیه صرخه» از نیشکر، دانش و زندگی

پیشرفت واقعی از درون آدمی شکل می گیرد

توسعه واقعی؛ در ذهن ها و باور مردم باید اتفاق بیفتد. ورزش، اعتماد به نفس می آورد، و اعتماد به نفس یعنی آمادگی برای تغییر و پیشرفت.

علمی و نیازهای واقعی کشاورزی است. تلاش ما بر بهینه سازی منابع و افزایش بهره وری است؛ اما این مسیر تنها با سلامت و پویایی جامعه امکان پذیر است. در روستاهای اطراف دهخدا، نام صفیه صرخه تنها به عنوان کارشناس آزمایشگاه شناخته نمی شود، بلکه به عنوان زنی الهام بخش که جوانان را به ورزش و امید دعوت می کند نیز زبان زد است. او باور دارد که توسعه پایدار، بدون سلامت جسم و روح جامعه ممکن نیست. او می گوید: توسعه واقعی؛ در ذهن ها و باور مردم باید اتفاق بیفتد. ورزش، اعتماد به نفس می آورد، و اعتماد به نفس یعنی آمادگی برای تغییر و پیشرفت.

در دل مجموعه صنعتی کشت و صنعت نیشکر دهخدا، میان بوی نیشکر و صدای دستگاه های آزمایش، زنی ایستاده که چهره اش از آرامش و اراده می درخشد؛ «صفیه صرخه»، بانویی از دل یکی از روستاهای همجوار نیشکر که امروز در آزمایشگاه مطالعات کاربردی دهخدا، نبض پژوهش و سلامت را همزمان در دست دارد. او نه تنها پژوهشگری پر تلاش در حوزه کشاورزی و بهینه سازی روش های کشت است، بلکه مربی ورزش در روستاهای اطراف نیز هست. روزش در آزمایشگاه این واحد نیشکری آغاز می شود و عصرها با آموزش ورزش به دختران روستایی پایان می یابد. صرخه درباره مسیرش می گوید: هدف من و مجموعه بزرگ نیشکر، پیوند میان دانش

زنان، شانه به شانه در مسیر توسعه

در جشن شکرستان، زنان هنرمند و کارآفرین از روستاها و مناطق همجوار، محصولات دست ساخته های خود را عرضه می کنند.

سازمانی است، بلکه الگویی از باور به توانمندی زنان در ساختن آینده ای روشن تر است. یکی از جلوه های زیبا و الهام بخش این حضور، جشن ملی برداشت نیشکر است؛ رویدادی که هر سال همزمان با فصل برداشت برگزار می شود و به فرصتی برای شکوفایی استعداد های محلی بدل گشته است. در جشن شکرستان، زنان هنرمند و کارآفرین از روستاها و مناطق همجوار، محصولات و دست ساخته های خود را عرضه می کنند. بسیاری از آنان که روزی در شکرستان نخستین تجربه شان را پشت سر گذاشتند، امروز از تأمین کنندگان رسمی هدایای سازمانی شرکت هستند.

این جشنواره تنها آیینی برای برداشت محصول نیست؛ نمادی است از پیوند کار، فرهنگ و خودباوری زن ایرانی زنانی که با دستانی پرتوان، شیرینی نیشکر را به شیرینی زندگی گره می زنند

زنان همواره در مسیر توسعه همراه بوده اند؛ چه در عرصه های اقتصادی و تولیدی و چه در حوزه های فرهنگی و اجتماعی. در مجموعه توسعه نیشکر و صنایع جانبی نیز، حضور زنان از نخستین سال های شکل گیری آغاز شد و در سال های اخیر پررنگ و اثرگذار شده است.

به روایت بانوان پیشکسوت، روزهای آغاز کار در نیشکر آسان نبود. ساعت های طولانی، فاصله زیاد از شهر و سختی کار در مزرعه و کارخانه، بسیاری را از ادامه مسیر باز می داشت. اما تعدادی از زنان پرتلاش و با اراده ماندند؛ با تعهد و شایستگی، پایه گذار حضور مؤثر بانوان در این صنعت شدند و راه را برای نسل های بعدی هموار کردند. امروز ما، بانوان نیشکر، در کنار دیگر همکاران خود، در بخش های مختلف، فعالانه مشارکت داریم. این حضور نه تنها نشانه رشد و بلوغ

مهمستی خبری سرپرست روابط عمومی کشت و صنعت حکیم قارایی

قاب سبز

عکاس: محمد زرانزاد

زیستگاه پرندگان

کشت و صنعت دهخدا

رابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی

شهد

خبرنامه
داخلی

۵۶

پرونده؛
هنری

عشق و عرق

از پشت لنز دوربین

هم زیست بوم، هم امنیت اقتصادی

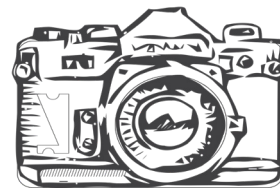
روایت یک عکس

مثل قند شیرین

عباس حسین زاده از خاطرات دوران عکاسی در روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر می گوید:

عشق و عرق

خاطراتی که در قاب دوربین جا ماندند؛ از شعله های آتش تا زبانه های نیشکر

در روزگاری که بسیاری از شغل ها تنها به عنوان منبعی برای امرار معاش شناخته می شوند، هنوز هم کسانی هستند که میان کار و عشق مرز نمی گذارند؛ افرادی که «عرق» و تعصب کار را با «عشق» در هم می آمیزند و حاصلش می شود هنری از جنس تعهد و شور.

«عباس حسین زاده» از همین دست انسان هاست؛ مردی که سه دهه از عمر خود را در صنعت نیشکر گذرانده و در عین حال، روح هنرمندش را در قاب دوربین جا داده است. او از نخستین عکاسان حرفه ای روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی است؛ پایه گذار عکاسی صنعتی و مستندسازی در مجموعه ای که امروز از مهم ترین بنگاه های اقتصادی کشور به شمار می آید.

او اکنون ریاست دفتر مدیرعامل محترم شرکت توسعه نیشکر، دکتر عبدعلی ناصری را بر عهده دارد، اما با وجود مشغله فراوان، هنوز دلش در قاب دوربین می تپد و عشقش به عکاسی نه تنها خاموش نشده، بلکه هر روز بیشتر می شود. در گفت و گوی پیش رو، از گذشته و حال، از خاطرات تلخ و شیرین، و از نگاهی سخن گفتیم که نیشکر را نه فقط محصولی صنعتی، بلکه سوژه ای برای درک زیبایی های زندگی می بیند.

۹۹

سیلاب سال ۱۳۹۸، کشت و صنعت دهخدا

قبلی را نگه می داشتیم. مجموعه ای از حدود ۷۰ دوربین قدیمی جمع آوری کردم؛ قدمت بعضی از دوربین ها به بیش از ۷۵ سال می رسند که از نخستین دوربین های آنالوگ هستند. کار با دوربین های قدیمی دشوار اما لذت بخش بود. باید تنظیمات دوربین را بلد می بودی تا بتوانی با آن عکاسی کنی. اشتباه در انتخاب صحنه، زاویه و نور به معنای از بین رفتن یک قاب تکرار نشدنی بود. اما همین سختی ها عکاس را حرفه ای می ساخت. در عکاسی دیجیتال، حالت خودکار دوربین، کار را آسان کرده اما به قول اساتید «حالت خودکار برای عکاس، سم است» چون او را از تلاش برای یادگیری و حرفه ای شدن، باز می دارد.

کار در محیط صنعتی چه تفاوتی با عکاسی چهره یا طبیعت دارد؟ عکاسی صنعتی دنیای دیگری است؛ پر از هیجان، خطر و مسئولیت. محیط کارخانه، زمین لیز، ماشین آلات سنگین و

از آغاز فعالیت تان در صنعت نیشکر بر ایمان بگوئید. از اردیبهشت سال ۱۳۷۶ به استخدام شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی درآمد. آن زمان ساختار شرکت توسعه نیشکر شامل مدیرعامل و چهار عضو هیئت عامل بود (زیربنایی، کشاورزی، صنعت و ساختمان). من مسئول دفتر بخش صنعت بودم. سال ها بعد، در سال ۱۳۹۱، به تیم روابط عمومی و بخش سمعی و بصری شرکت پیوستم؛ حوزه ای که از کودکی به آن علاقه مند بودم و تحصیلات دانشگاهی ام را هم در همین زمینه انتخاب کردم و با مفاهیم روابط عمومی مدرن و الکترونیک آشنا شدم و فهمیدم روابط عمومی سنتی دیگر پاسخ گو نیست.

علاقه تان به عکاسی از کجا آغاز شد؟

از دوران کودکی به هنر، به ویژه عکاسی علاقه زیادی داشتم. آن زمان، دوربین ها آنالوگ بودند. هر دوربین جدیدی که می خریدم،

امین حمادی
روابط عمومی شرکت
توسعه نیشکر

انتخاب کردم تا بتوانم حجم عظیم آب را در قاب تصویر بیاورم. چنان غرق در کار شدم که متوجه بالا آمدن آب اطرافم نشدم؛ وقتی سرم را بالا آوردم، دیدم در میان آب محاصره شده‌ام و دیگر راه بازگشتی ندارم.

لحظاتی پراضطراب بود. در نهایت یکی از همکاران نیشکری با بیل مکانیکی خودش را رساند و من را از میان آب نجات داد. آن صحنه هنوز برایم به یادماندنی است؛ هم خطرناک بود، هم شیرین از جنس تجربه و عشق به کار.

خاطره دیگری دارم از روزهایی که فصل برداشت گندم بود؛ حدود اردیبهشت‌ماه. بسیاری از کشاورزان پس از برداشت، کاه و کلش گندم را آتش می‌زدند و دود غلیظی در منطقه به هوا می‌رفت. برخی از مردم که از زمان برداشت نیشکر بی‌خبر بودند، تصور می‌کردند این دودها مربوط به مزارع نیشکر است و انتقادهایی مطرح می‌کردند.

برای شفاف‌سازی موضوع و ثبت واقعیت، تصمیم گرفتیم به یکی از مزارع گندم اطراف کشت و صنعت نیشکر برویم و از آنجا فیلم‌برداری کنیم تا نشان دهیم منبع دود از کجاست. هوا گرم بود و باد شدیدی می‌وزید. هنگام فیلم‌برداری، ناگهان شعله‌ها در اثر باد زبانه کشید و اطرافم را گرفت. چنان محو کار بودم که متوجه خطر نشدم تا این‌که یکی از همکارانم فریاد زد «مواظب باش آتش دورت را گرفته!»

خوشبختانه آتش از روبرو و دوطرفم در حال پیش روی بود و در واقع راه فرار از پشت سرم وجود داشت اما می‌بایست با سرعت از آن محل فرار می‌کردم زیرا گرمی هوا و باد آتش را با سرعت زیاد پیش می‌برد. یک لحظه دوربین را برداشتم و با شتاب از میان آتش بیرون دویدم.

خوشبختانه همه‌چیز به خیر گذشت، اما آن روز هم یادآور این واقعیت بود که گاهی در کار رسانه، مرز میان ثبت واقعیت و گرفتار شدن در آن، تنها چند ثانیه فاصله دارد.

عکس حیات وحش نیشکر
ثبت شده توسط عباس حسین‌زاده

را به مرحله اجرا رساندم.

در دانشکده‌ای که تحصیل می‌کردم، حدود چهل نفر از هم‌دوره‌های هایم همگی از کارشناسان روابط عمومی دستگاه‌های مختلف استان بودند؛ از شرکت نفت، حفاری، گاز و سازمان آب و برق گرفته تا شهرداری‌ها و... تحصیل در دانشکده خبر فرصتی شد تا با دوستانی خلاق و حرفه‌ای آشنا شوم.

بسیاری از اوقات فراغت‌مان را به گفت‌وگو و تبادل ایده درباره کار در روابط عمومی می‌گذراندیم، و هر طرحی که قابلیت اجرا داشت، در عمل به کار می‌گرفتیم.

در آن دوران، تحولی جدی در حوزه سمعی و بصری روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر رقم خورد. عکاسی حرفه‌ای را به‌صورت رسمی در ساختار روابط عمومی پایه‌گذاری کردیم و توانستیم دوره‌ای طلایی از فعالیت رسانه‌ای را شکل دهیم. هر یک از اعضای تیم (همکارانم در روابط عمومی)، با تخصص خود بخشی از کار را پیش می‌بردند. در کنار عکاسی حرفه‌ای، برای نخستین‌بار مستندسازی و تصویر برداری و تدوین حرفه‌ای را نیز وارد روابط عمومی کردیم. نتیجه این هم‌افزایی و کار گروهی، تولید مجموعه‌ای از آثار ماندگار بود که بخشی از تاریخ تصویری توسعه نیشکر را شکل داد.

امروز هم معتقدم روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر در ادامه همان مسیر، دوران شکوفایی تازه‌ای را تجربه می‌کند و با نگاه تخصصی و برنامه‌محور، کارهای ارزشمندی در حال انجام است.

از خاطرات دوران سیل‌ها و چالش‌های میدانی هم برایمان بگویید.

در دوران فعالیتیم در روابط عمومی، دو بار سیل سهمگینی در خوزستان رخ داد که خسارت‌های سنگینی هم به برخی از واحدهای نیشکری وارد کرد. از آن روزها خاطرات زیادی در ذهنم مانده است. یادم هست در یکی از همین روزها، در شرکت کشت و صنعت امام خمینی (ره)، سیلاب با قدرتی هولناک در حال پیشروی بود و وظیفه من ثبت این لحظات بود. برای فیلم‌برداری، نقطه‌ای مناسب

حرارت بالا، همه خطرناک‌اند.

خطرناک؟ آیا تا بحال در حین کار برایتان حادثه‌ای پیش آمده؟

بله چند حادثه برایم پیش آمد؛ یک‌بار در کارخانه ام‌دی‌اف، بار دیگر در کارخانه شکر. اما یکی از خاطراتی که هرگز فراموش نمی‌کنم، ماجرای است که در تالاب شادگان برایم رخ داد.

ماجرای تالاب شادگان چیست؟

حدود سال ۱۳۹۴ بود. آن روزها همه‌های علیه شرکت توسعه نیشکر شکل گرفته بود؛ عده‌ای می‌گفتند نیشکر باعث از بین رفتن اکوسیستم تالاب شادگان شده است. من برای مستندسازی حقیقت ماجرا از سوی روابط عمومی مأمور شدم تا از نزدیک وضعیت را ثبت کنم.

واقعیت این بود که شرکت توسعه نیشکر به درخواست شورای تأمین و اداره کل حفاظت محیط‌زیست خوزستان، بخشی از زهاب‌های خود را که کیفیت مناسبی داشت به سمت تالاب شادگان هدایت کرد تا از خشکی نجات یابد. همین اقدام، موجب احیای تالاب شد. در واقع، شرکت توسعه نیشکر تالاب شادگان را از نابودی نجات داد.

آن روز برای ثبت تصاویر و ساخت مستند، به همراه یک قایقران بومی وارد تالاب شدیم. قایق باریک و آلومینیومی بود که با چوبی بلند، که محلی‌ها به آن «مردی» می‌گویند قایق را هدایت می‌کرد، قایق تک‌نفره بود و حفظ تعادلش سخت. قایقران تأکید کرد که در کف قایق بنشینم و هرگز دست‌هایم را از دو لبه قایق جدا نکنم، اما به دلیل یک حادثه، در وسط تالاب، آب از کناره‌ها وارد قایق شد.

برای اینکه تجهیزات فیلم‌برداری خیس نشود، ناخودآگاه دستم را رها کردم تا تجهیزاتم را از کف قایق بلند کنم. در یک لحظه تعادل قایق به‌هم خورد و هر دو (من و قایقران) همراه با تجهیزات به درون آب افتادیم!

تالاب حالت باتلاقی داشت. سرتاپا خیس و گلی شدم، اما ذهنم فقط نگران دوربین و تجهیزات فیلم‌برداری بود. هر طور بود آن‌ها را از آب بیرون کشیدم. خوشبختانه تجهیزات حرفه‌ای‌ام سالم ماند.

چه تحولاتی را در روابط عمومی رقم زدید؟

در سال‌هایی که در روابط عمومی فعالیت داشتم، به دلیل تحصیلات دانشگاهی‌ام در رشته

روابط عمومی و همچنین علاقه شخصی به این حوزه، ایده‌های فراوانی

روایتی از سفر به صنعت نیشکر؛ نیاکان معجزه کردند آیندگان چه خواهند کرد؟

علی عباسی
شورای سردبیری

پس از استخراج شکر حاصل می شود. اگر چه خنده کارگران خجالت مرا به همراه داشت اما کنجکاویام نسبت به باگاس را فروکش نکرد. شخصی که تور را برنامه ریزی کرده بود امین نام داشت. امین گفت: مقصد بعدی ما شرکت لوح سبز است. به همراه دیگر عکاسان دیگر به سمت این شرکت حرکت کردیم. پس از چند دقیقه پیاده روی به یک سوله بزرگ وارد شدیم. صدها تخته ام دی اف را دیدیم که روی هم انباشته شده اند. در بدو ورود شخصی به استقبال ما آمد و ورودمان به شرکت لوح سبز را خوش آمد گفت. این شخص که راغب نام داشت در ادامه گفت: این شرکت از پسماند نیشکر یا باگاس ام دی اف تولید می کند. یک لحظه شوکه شدم، بالاخره با این ناشناس که دقایقی پیش مرا سوژه خنده کارگران قرار داده بود، آشنا شدم. بدون توجه به ادامه سخنان راغب، چند لحظه به فکر فرو رفتم و با خود می گفتم که طبیعت حکایتی عجیبی دارد و کار انسان که از نیشکر دو محصول کاملا متفاوت مثل شکر و ام دی اف تولید می کند، دست کم از معجزه ندارد. در مسیر بازگشت به اهواز عکس ها را از مانیتور کوچک دوربین مرور کردم. تصمیم تولید یک مجموعه عکس از صنعت نیشکر در من جدی شد با این عنوان که نیاکان معجزه کردند آیندگان چه خواهند کرد؟

مزارع گسترده نیشکر و ساقه های هم قد و قامت آن که از دور نگاه هر رهگذری را جلب می کرد؛ همیشه حس کنجکاویام را برانگیخته که شکر چگونه تولید می شود. در جستجوی فرصتی بودم که این فرآیند را از نزدیک ببینم و چه بسا آن را در یک مجموعه مستند کنم. به نظر می رسید سرنوشت می خواست آرزوی مرا عملی کند. یک دوست قدیمی تماس گرفت و مرا به تور عکاسی در شرکت کشت و صنعت نیشکر امام خمینی (ره) دعوت کرد. سرانجام روز موعود فرا رسید؛ به همراه گروهی از عکاسان اهواز را به مقصد شوشتر ترک کردم. به محض رسیدن به شرکت و مشاهده مزارع نیشکر، تصورات من کاملا دگرگون شد؛ مردی که دور سرش چفیه می بست و داس در دست داشت جای خود را به ماشین آلاتی غول پیکر با شکل شمایی بیگانه و متفاوت داد.

دروگر نیشکر را برای نخستین بار مشاهده کردم، اسم این غول شگفت انگیز هاروستر بود و سرگذشت شنیدنی هم داشت. کارگران نیشکر می گویند این دروگر استرالیایی است و شبیه به کانگورو طراحی شده است.

ساقه های نیشکر را قورت می داد؛ پوست می کند و قطعه قطعه می کرد و سپس درون یک سبد که توسط تراکتور کشیده می شد، خالی می کرد. این صحنه به همراه نسیم خنک و دل انگیز پاییز لنز هر عکاسی را وسوسه می کرد.

لنز دوربین ها کارگران را به وجد آورده بود و مرتب از من و همراهان درخواست می کردند که از آنها عکس های قشنگی بگیریم. حدس می زدم که تولید شکر در کارخانه مثل هاروستر جالب و متفاوت باشد. به همراه عکاسان سبدهای پر از ساقه های نیشکر را دنبال کردیم تا وارد کارخانه شدند.

هیچ گاه تجهیزاتی به این بزرگی را ندیده بودم. از شدت تعجب به یکی از عکاسان گفتم: ببین برای نوشیدن یک فنجان چای شیرین و خوردن شکلات چه اتفاقاتی باید بیفتد و چقدر آدم باید شب و روز کار کنند. با این انگیزه که راوی این داستان شیرین من باشم نمی خواستم کوچک ترین جزئیات تولید شکر را از دست بدهم و از همه جا عکس می گرفتم.

بعضی از عملیات درون مخازن و لوله ها صورت می گرفت؛ به همین خاطر فرصت را غنیمت شمردم و سر صحبت را با کارگران باز کردم. با سئوالات زیادی روبرو شدم؛ ما رو کجا پخش می کنید، از کجا می آید و این قبیل سئوالاتی که گاهی با شوخی و خنده کارگران همراه بود. لایه لای صحبت و همه هم کارگران نام باگاس نظرم را جلب کرد. احتمالا یک شخص خارجی است که شرکت کشت و صنعت امام خمینی (ره) آن را بکار گرفته است. سؤال من از کارگران در مورد هویت این شخص ناشناس، خنده آنها را به همراه داشت. یکی از میان جمعیت در حالی که خنده به لب داشت گفت: خانم عکاس، باگاس پسماند نیشکر است که

نیشکر نقش مهمی در احیای تالاب‌ها دارد

هم زیست بوم، هم امنیت اقتصادی

وقتی نقد می‌کنیم باید علمی و دقیق باشد

ناصر عبیات
فعال محیط زیست

این ظرفیت عظیم مغفول مانده است. تالاب ناصری (نیشکر) نمونه بارزی است که سالانه پذیرای نزدیک به ۴۰ هزار پرنده مهاجر از گونه‌های ارزشمند است. باوجود نقش آفرینی صنعت نیشکر در این تالاب و باتوجه به خشکسالی‌های مکرر، می‌توان صنعت گردشگری مبتنی بر این تالاب را در خوزستان احیا کرد. به گفته او، تالاب ناصری مأمن گونه‌های نادر پرندگان است و ظرفیت بالایی به‌عنوان یک جاذبه گردشگری ملی دارد. وی افزود: تالاب ناصری تنها یک زیستگاه طبیعی نیست، بلکه نقش اقتصادی مهمی هم ایفا می‌کند؛ به‌گونه‌ای که روزانه حدود ۵۰۰ صیاد محلی با صید انواع ماهی از آن ارتزاق می‌کنند. عبیات در پایان خاطرنشان کرد: حقایقی که از سوی نیشکر به تالاب‌های شادگان و ناصری اختصاص می‌یابد، باوجود خشکسالی‌های اخیر، نقطه عطفی در احیای این زیست‌بوم‌ها بوده است؛ بنابراین باید در نقدها، نگاهی علمی و توسعه‌محور به نیشکر داشت و نقش آن را در اقتصاد، امنیت و محیط‌زیست استان نادیده نگرفت.

ناصر عبیات، فعال محیط‌زیست خوزستان با اشاره به تغییر رویکرد صنعت نیشکر در استان، گفت: نوع برداشت در نیشکر باید به‌طور کامل به سمت برداشت سبز هدایت شود. در سال‌های اخیر نگاه مردم به این صنعت تغییر کرده و برداشت سیاه به حداقل رسیده است. امروز نگرانی اصلی مردم نه از نیشکر، بلکه از دود برخاسته از بخش عراقی تالاب هورالعظیم است؛ دودی که هیچ ارتباطی با صنعت نیشکر ندارد. ضمن آنکه برداشت نیشکر تنها از آب‌ان تا اسفند انجام می‌شود و در تابستان هیچ‌گونه برداشتی صورت نمی‌گیرد.

او با تأکید بر اینکه «انتقاد حق هر شهروند است»، افزود: انتقاد باید علمی و منصفانه باشد. صنعت نیشکر در سال‌های اخیر در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی نقش آفرینی چشمگیری داشته و خدمات متعددی به جامعه ارائه کرده است.

این فعال محیط‌زیست، با اشاره به پتانسیل بالای خوزستان در حوزه گردشگری و کشاورزی، گفت: متأسفانه به دلیل ضعف دانش و مدیریت در حوزه گردشگری،

دکتر ولید آلبوناصر
مدیر روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر
و صنایع جانبی

روایت یک عکس

می‌دانید، عکس هم مثل آدم، زبان دارد؛ فقط خاموش است. زبانش نه در دهان، که در سایه‌روشن‌ها و قاب‌هاست. هر عکس، روایتی است از لحظه‌ای که دیگر تکرار نمی‌شود؛ لحظه‌ای که میان انگشتان زمان لغزیده و فقط در شاتر عکاس مانده است. این عکس‌ها اگر زبان باز می‌کردند، از دردها و شادی‌های پنهان پشت چهره‌ها می‌گفتند، از عرق کارگر زیر آفتاب و از لبخند کودک در کوچه خاکی. از یک واقعه تاریخی یا احساسی که به دست زمان سپرده شده است. اما چه کنیم که خاموش‌اند و باید کسی باشد تا سکوت‌شان را بشکنند. قصه‌نویسی برای عکس، همین شکستن سکوت است؛ کاری که هم چشم می‌خواهد، هم دل. روایتگر باید بداند چطور از میان خطوط چهره، واژه بیرون بکشد؛ چطور از سایه‌ی یک درخت در عکس، بوی ظهر تابستان را بنویسد. این دیگر صرفاً هنر نیست، نوعی سلوک است؛ مثل سماع با تصویر. شکستن سکوت عکس و روایتگری آن، همان کاری‌ست که دکتر «ولید آلبوناصر» در کارگاه «هر عکس، یک روایت» یادآور شد. که باید گوش داد به عکس‌ها. عکس، اگر درست دیده شود، خودش حرف می‌زند؛ فقط باید بلد باشی گوش بسپاری به سکوتش. و این «فن» همان چیزی است که ما در هیاهوی روزگار گم کرده‌ایم؛ هنری که از دل سکوت، معنا بیرون می‌کشد، و از تصویر، قصه‌ای می‌سازد که نه زمان، نه مکان، نمی‌تواند فراموشش کند.

چه کسی رسد به پایت

میثم حلالی

شاید در کنار نامت، واژه‌ی «صنعت» بنشیند؛ همان واژه‌ای که همواره آن را خشن و بی‌روح دانسته‌ایم. اما حقیقت این است که طبیعت، حتی در دل صنعت نیز راهی برای نفوذ در جان انسان می‌یابد. هنوز مردمانی زندگی می‌کنند که با کردارشان، مهر و آرامش را معنا می‌بخشند؛ آن‌چنان که هر انگ و اتهامی را به نرمی لبخندشان پس می‌زنند. اینجا، در حوالی مزارع نیشکر، کارگری، دلسوزانه و بی‌هیاهو، گراز زخمی را سوار می‌کند و رهسپار درمانگاه دامپزشکی می‌شود؛ تا نشان دهد بخشی از وجود انسان برای کار آفریده شده و بخشی دیگر برای مهربانی.

پناهی در سایه نیشکر

فاطمه کاظمی

خونی که از بدن کوچک گراز می‌چکید، خاکی که در بدنش فرو رفته بود، چشمانش که از درد و وحشت می‌درخشید؛ این تصویر، این لحظه، به چیزی بیشتر از یک حادثه ساده تبدیل شد. بدن لرزان او بر روی زمین بی‌دفاع افتاده بود، اما یک دست از میان هیاهوی بی‌وقفه تولید و صنعت بیرون آمد، دستی که بدون تردید و با دلسوزی آن موجود کوچک را برداشت. شاید در نگاه اول، این حرکت کوچک فقط یک واکنش غریزی به درد یک موجود زنده به نظر برسد، اما در واقع در دنیای پرسرعت و صنعتی امروز، هنوز جایی برای زندگی‌های کوچک و بی‌صدا باقی مانده است.

مثل قند شیرین

محمد مالی

کار در مزارع نیشکر در خوزستان را می‌توان یکی از سخت‌ترین مشاغل دنیا دانست. اما این دلیل نمی‌شود که این کارگرا مثل قند شیرین نباشند. کارگر نیشکر وقتی بچه‌گراز زخمی را می‌بیند، او را برای درمان به نزد دامپزشک می‌برد. همان گرازهایی که برای مزارع ضرر دارند. انسان با معرفت.

پیک نجات

مهتاب محمد حسینی

کارگر، با آن همه خستگی روزانه، بی‌هیچ درنگی خم می‌شود، گراز زخمی را به نرمی در آغوش می‌گیرد و او را بر ترک موتور می‌نشانند. موتورش، حالا دیگر نه وسیله‌ی کار که پیک نجاتی کوچک است؛ آمبولانسی که در میان عطر نیشکر و خاک، مأموریتی ویژه بر دوش دارد: رساندن موجودی بی‌پناه به آرامش.

روی دیگر نیشکر

مرتضی آژند

این روی دیگر نیشکر است، رویی زیبا و کمتر دیده شده که از زندگی حرف می‌زند. مزارع گسترده توسعه نیشکر در خوزستان به پناهگاهی امن برای حیوانات مناطق اطراف تبدیل شده‌اند و همزیستی مسالمت‌آمیزی میان حیوانات، مزارع و کارگران شکل گرفته است. مانند همین تصویر که یکی از کارگران نیشکر، یک بچه‌گراز زخمی پناه آورده به مزارع را مانند فرزند خود به درمانگاه می‌برد.

رویکردی نو برای گسترش
فرهنگ قرآنی در صنعت نیشکر

یک جشنواره‌ای قرآنی و فرهنگی

حجت‌الاسلام رضا نعمت‌نیا
دبیر چهارمین دوره مسابقات قرآنی صنعت نیشکر

چهارمین دوره مسابقات قرآنی صنعت نیشکر امسال به میزبانی کشت و صنعت نیشکر حکیم فارابی خوزستان در حال برگزاری است. این دوره با هدف ترویج فرهنگ قرآنی در میان کارکنان و خانواده‌های صنعت نیشکر و با دستور مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر، توسط کمیته تخصصی مسابقات قرآنی طراحی و اجرا شده است.

در این دوره مسابقات تلاش شد رویکردی تازه و فراگیرتر نسبت به سال‌های گذشته اتخاذ شود تا زمینه مشارکت حداکثری کارکنان و خانواده‌های آنان فراهم گردد.

در سه دوره گذشته به ترتیب ۷۰، ۱۰۰ و ۱۵۰ نفر در مسابقات شرکت کردند، اما در این دوره تاکنون ۹۰۰ نفر از واحدها و شرکت‌های مختلف مجموعه توسعه نیشکر به همراه خانواده‌ها از شهرهایی چون شوش، شوشتر، خرمشهر و... ثبت‌نام کرده‌اند که نشان از استقبال گسترده دارد.

این دوره از مسابقات شامل هفت رشته قرآنی است که در کنار حفظ و قرائت قرآن کریم، رشته ترجمه و مفاهیم قرآن نیز افزوده شده است. مسابقات در دو سطح «عالی» و «متوسط» برگزار می‌شود تا همه علاقه‌مندان، امکان حضور و رقابت در این جشنواره را داشته باشند.

یکی از ویژگی‌های متمایز این دوره، برگزاری مسابقات برای خانواده‌های کارکنان است. برای نخستین بار، مسابقات قرآنی ویژه همسران و فرزندان کارکنان تعریف شد. همسران کارکنان در دو رشته، فرزندان پسر و دختر نیز به صورت مجزا در دو گروه سنی تا ۱۳ سال و بالای ۱۴ سال با یکدیگر به رقابت می‌پردازند.

چهارمین دوره مسابقات قرآنی صنعت نیشکر از حالت صرفاً رقابتی خارج و به یک جشنواره قرآنی و فرهنگی با مشارکت گسترده خانواده‌های نیشکری تبدیل شده است. هم‌زمان با برگزاری مسابقات، نمایشگاه قرآنی نیز در مسجد ولایت برپا شد تا فضای معنوی و فرهنگی جشنواره دوچندان شود.

نقاش: شهرزاد علی‌دادی

خانه امن

شرکت توسعه نیشکر
و صنایع جانبی آن

شرکت کشت و صنعت
حکیم فارابی خوزستان

چهارمین دوره مسابقات قرآنی نیشکر
ویژه خانواده بزرگ توسعه نیشکر و صنایع جانبی
(همکاران گرامی و خانواده‌های محترم)

به میزبانی شرکت کشت و صنعت حکیم فارابی خوزستان

فرزندان پسر: پنجشنبه ۸ آبان ساعت ۸:۳۰ صبح مسجد ولایت

همسران و فرزندان دختر: پنجشنبه ۱۵ آبان ساعت ۸:۳۰ صبح مسجد ولایت

کارکنان شرکتی و پیمانکار: ۱۶ تا ۱۷ آذر کشت و صنعت حکیم فارابی خوزستان

لینک ثبت نام: survey.porsline.ir/s/Fhmzyt2e

www.hakimfarabi.co

اطلاعات تکمیلی:

کمیته فرهنگی کشت و صنعت حکیم فارابی خوزستان